

De avonturen van Xara en Ariebarie. 3

Xara

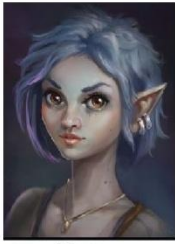

Ariebarie de Oerieboerie

gemene Snarf

Xara

baby draakje

Kayakus de witte wolf

kristelientje de wensvlinder

Vleer vlammen

Snarf

Yvanna Witte Fee

Kellietje de bosnimf

Cobina de lieve tandenfee

Gnoompjes

Paddenstoel huisje van Xara

Papa en Mama Draak

Dokus de kattekwaad kat

Tsarina Karina

Kristelientjes bloemenwilde

Feest hapjes

bentie pentie

Robertijn de zee kapitein

Apiegapie

Prins Tos

Wiert de wijze wizard

Princes Millie en Prins Samuel

Svetlaan de gemene heks

Gouden Kooitje

koning Lukas

Koning Robinio

Ariebarie

Sokkie

Kijzer Abel

Sniffel het lieve snarfmeisje

Verliefdes vlindertjes

De race-auto

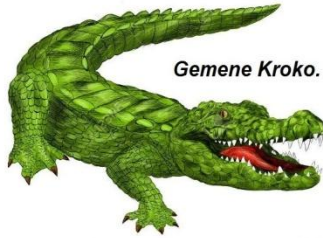
Sterre

Verboden Ravijn

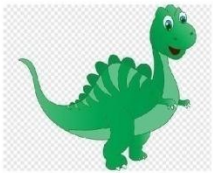
Mieranja

Gemene Kroko.

Regenboog visjes

Dino de speelgoed dinosaurus

Conny de regenboogpony.

ren de mexicen boerie

RobotHondje

SSSSerpentiena

Annemijn Robijn

Chanti-boerie

Johannus-boerie

Leintje Dolfijntje

Peter de Disco-Boerie

Hubo en Gerto

Tato-tom.

Suzie van de heide

Moon

Hongerig Monstertje.

Rood=mama konijn,
Geel=zusje konijn,
Groen=papa konijn,
Blauw=Baby broertje konijn.

Oerieboerie dorp

Gemene blauwe vliegende apen

Baby Snarfje

Snaak

Snieka

Mars-Boerie.

Bakkertje.

Gijs de schilder-boerie.

Kristelstein.

Sabbelientje.

Mimi de Fallstaf fee.

Mollemientje.

Padden-Drieske.

Vrouwetje Paddezwan.

lieveheersbeestje.

Spaghetti met gehaktbal-monster.

De Soldaatjes van Koning Lucas.

Harten Beestje.

Aakie-drakie en Prinses Millie.

Boerie Bier

Lipos.

Mini Miertjes.

Boek 3 Verhaal 1 (door Yva)

Lotus bloemen.

Op een dag was Xara vrolijk aan het wandelen met haar Gnoompjes vriendinnetjes Charlotte en Sofia. Die vlogen langs haar. Ze maakten grapjes en hadden samen veel plezier. Ze waren al heel lang onderweg en wisten ineens niet meer goed waar ze precies waren. Ze zijn een beetje verdwaald! 'Kwamen we net van links of van rechts?' vroeg Sofia, 'of van boven of beneden?' vroeg ook Charlotte. 'Ik weet het ook niet meer' zei Xara. 'ik ben hier nog nooit geweest!' ... 'wij ook niet..' zeiden de gnoompjes. 'Waar zouden we zijn?' Ze gingen een stukje verder wandelen om te kijken of ze verderop wel de weg weer zouden herkennen. Maar oh, wat zagen ze daar? Allemaal roze bloemetjes drijvend op het water! Dat ziet er mooi uit.. Xara, Sofia en Charlotte bleven een tijdje kijken naar het mooie uitzicht. Maar ze wisten alle drie nog steeds niet waar ze precies waren. Omdat Xara moe was van het vele wandelen ging ze eventjes zitten op een grote steen. De gnoompjes gingen naast haar zitten. Ze bleven nog eventjes kijken naar al die roze bloemetjes die zo mooi aan het drijven waren. 'Waar zouden we toch zijn?' vroeg Charlotte toen met een sip stemmetje. En toen ineens opende een roze bloemetje op het water haar bladeren en deed ze twee hele lieve oogjes open. Het roze bloemetje kwam tot leven! 'Je weet niet waar wij zijn, wij zijn erg klein'. Xara, Sofia en Charlotte waren een beetje geschrokken. Ze wisten niet dat het roze bloemetje kon praten. En toen vroeg Xara: 'Kun je ons misschien vertellen waar we zijn?' Waarop het roze bloemetje antwoordde: 'Wij drijven hier en jullie zitten daar.' De gnoompjes vonden dat wel heel grappig. 'Volgens mij weten de roze bloemetjes zelf ook niet waar we zijn!' Maar Xara probeerde nog een keer en ze zei: 'Wij willen naar huis, naar oerieboerie dorp.' Waarop het roze bloemetje zei: 'oost, west, thuis best'. Xara werd er een beetje moedeloos van. Het roze bloemetje kon haar niet helpen. Dacht ze. Totdat gnoompje Charlotte een idee had. Ze vroeg aan het roze bloemetje: 'Kun je ons helpen?' En toen zei het bloemetje: 'Wij helpen altijd graag.' Charlotte vroeg: 'waar moeten we naartoe?' Waarop het roze bloemetje zei: 'Volg je dromen.' En toen deed het vriendinnetje Sofia haar oogjes dicht. Ze ging in gedachten haar dromen volgen, precies zoals het bloemetje zei. In gedachten zag ze ineens precies waar ze waren, en ook de hele weg terug naar huis! 'Dankjewel roze bloemetje! riep ze. Maar Xara en Charlotte hadden niet gezien wat Sofia dacht. Ze snapten haar niet. Het roze bloemetje zei nog: 'graag gedaan'. Sofia vloog omhoog en riep vrolijk: 'kom, volg mij!'. En op de terugweg legde ze het allemaal aan haar vriendinnetjes uit. 'Toen het roze bloemetje zei dat ik mijn dromen moest volgen, deed ik mijn ogen dicht. Ik dacht aan thuis en hoe graag ik de weg naar huis weer wou terugvinden. En toen ineens zag ik precies hoe we vanmorgen vlogen! De hele weg! Ik wist het allemaal nog precies! Ik

denk dat ik helder na kan denken wanneer de roze bloemetjes praten.. Xara en Charlotte zijn erg blij dat Sofia ze terug thuis heeft gebracht. Toen ze in oerieboerie dorp kwamen zagen ze dat KoeKoe de wijsheids-uil daar in een boom zat. Xara vroeg aan hem wat voor roze bloemetjes dat waren. 'Koe Koehh, dat waren de levende lotus bloemetjes. Lotus bloemetjes zijn erg behulpzaam. Maar alleen als je de juiste dingen vraagt.' Ahaaa.. nu weten we dat! Xara, Sofia en Charlotte zijn erg blij dat ze iets nieuws hebben geleerd en gaan deze wandeling afsluiten met een lekkere aardbeien-smoothy.

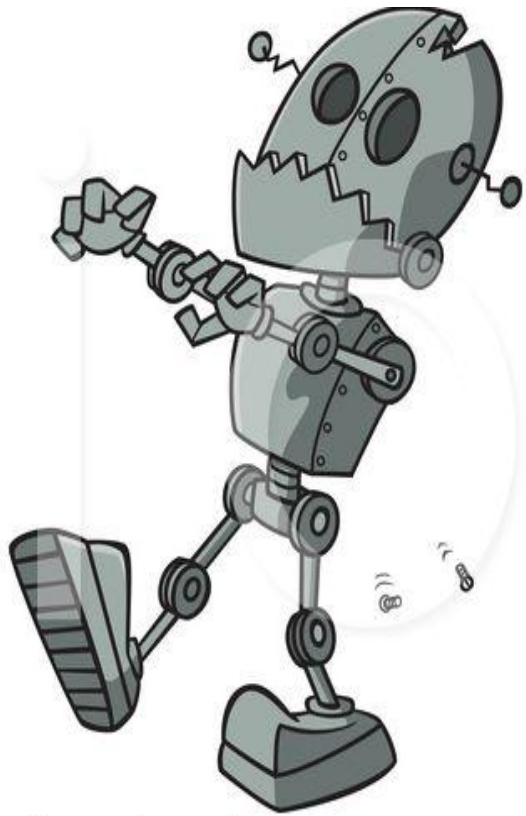

Boek 3 Verhaal 2 (door Christel)

Enge droom.

Xara had een leuke maar vermoeiende dag gehad. Ze had die dag met Kayakus de witte wolf en met Kristellientje de wensvlinder en een bal gespeeld. Voordat ze ging slapen dronk ze eerst een paddenstoelen thee. Dit dronk ze meestal voor het slapen gaan. Hier wordt ze meestal lekker ontspannen van. En dook lekker haar bedje in. Die nacht werd ze gillend wakker. Ze moest er zelfs door huilen. Ze was zo overstuur dat ze haar pantoffeltjes aan deed en naar het huisje van ariebarie liep. De deur was op slot want Ariebarie ligt te slapen, dus Xara bonkte keihard op de deur en riep, arie arie...ik ben zo bang. Snel ging de deur open en Ariebarie zag een huilende Xara. Wat is er? vroeg hij. Kom eerst binnen en ga zitten, lust je nog wat paddenstoelen thee? Daar word je rustig van. Nou vertel. Xara begon te vertellen dat ze met Kayakus en Kristellientje had zitten spelen en dat ze een enge droom had gehad over Kristellientje. Ze droomde dat ze samen met Kristellientje in een vreemd land waren. Alles was anders dan dat ze gewend is. De kleuren waren anders, een paarse lucht en bomen die op zijn kop stonden. De rivier was geel. Ze hadden daar ook een soort van paddenstoelen maar ze waren anders, anders van kleur en vorm. Heel raar. Maar goed, ze liepen daar en opeens vanuit het niets begon Kristellientje te veranderen. Zomaar opeens. Eerst haar voeten, die werden vierkant, toen langzaam haar benen, haar lichaam. Wat was dit nou? Kristellientje veranderde in een robot. Xara wilde naar haar toe rennen om te helpen maar wat ze ook probeerde, ze kwam niet vooruit.

Kristellientje...schreeuwde Xara. Ze keek naar Kristellientje en zag dat ze nu een soort helm op heeft die vastzit aan haar hoofd. Kristellientje was veranderd in kristelstein. Ariebarie zat aandachtig te luisteren naar Xara haar droom, Xara snikte nog steeds een beetje maar was blij dat Ariebarie bij haar was. Je hoeft niet bang te zijn Xara, het was maar een enge droom. Weet je, ik loop met jou mee naar jouw huisje en dan ga je lekker slapen. Ik blijf hier bij jou totdat je in slaap valt. Ik zal het nachtlampje voor je aanlaten en dan zie ik je weer morgenvroeg. Xara was al bijna weggedommeld... welterusten Xara, slaap lekker. En gaf haar een nachtkusje op haar voorhoofd. Droom zacht.

Kristelstein.

Kristelientje.

Boek 3 Verhaal 3 (door Yva)

Lieveheersbeestje.

Prinses Millie was op een dag samen thee aan het drinken met Yvana de witte fee van het Zuiden. Ze aten cupcakes en hadden het gezellig. "En wat is jouw lievelingsdier?" vroeg Yvana aan Millie. Daar moest de prinses even over nadenken. En toen wist ze het! 'Een lieveheersbeestje!' Die zijn zo lief en klein en ze kunnen vliegen. Ik wou, ik wou dat ik ook eens mee kon vliegen met zo een lief lieveheersbeestje.' 'Waar zou je dan naartoe vliegen?' vroeg de witte fee. En ook daar moest prinses eventjes over nadenken... En toen wist ze het: 'Ik zou naar de gnoompjes toe vliegen en vragen of we allemaal samen een rondje door de lucht kunnen maken! Dat heb ik altijd al eens willen doen!' Dat vond Yvana een heel mooi plan. 'Weet je wat?' vraagt ze.. 'zal ik jou eventjes klein toveren met een tam lieveheersbeestje erbij?' Prinses Millie kreeg een grote glimlach, 'JA graag!!' zei ze blij! 'Maar shhht' zei de witte fee 'niet tegen iedereen verklappen hoor, want dan komt iedereen naar me toe om van alles voor ze te toveren.' En dat belooft de prinses. 'Ik zal het tegen niemand vertellen!' Hocus Pocus fijn, Prinses Millie wordt nu klein. Eesje eesje Beesje, er hier komt het lieve lieveheersbeestje!' POEF En inderdaad, wat is Millie nu klein geworden! Nog veel kleiner dan oerieboeries. Net zo klein dat ze op het lieveheersbeestje past. Ze klimt erop en samen vliegen ze door het raam. 'Whoehoeeee, dit is gaaaaaf!' roept de prinses. Yvana de witte fee zwaait ze uit. En nu vliegt Prinses Millie helemaal over het strand. Maar wat ziet ze daar? Is dat een baby-gnoompje helemaal alleen? Prinses Millie vliegt naar hem toe. 'Hallo gnoompje' zegt ze. 'wat ben je aan het doen?' Maar het baby gnoompje kan nog niet praten... Prinses Millie helpt het gnoompje, ze denkt namelijk dat hij dorst heeft en fruitsap wil drinken, dus ze plakt hem tegen een glas sinaasappelsap aan. En nu klimt het baby gnoompje omhoog zodat hij wat lekkers kan drinken. Daarna neemt Millie het gnoompje mee op haar lieveheersbeestje en vliegen ze samen naar Gnoompjesbos. Lumie is erg blij dat baby gnoompje weer terug is. Charlotte en Sofia zijn ook blij. Ze herkenden Prinses Millie eerst niet, want ze zijn het gewend dat ze normaal gezien zo groot is, maar wat een leuke verrassing! Met zijn allen gaan ze graag door de lucht vliegen. Dat vinden ze allemaal erg leuk. En voor prinses Millie is dit een hele speciale ervaring die ze nooit meer gaat vergeten! Het lieveheersbeestje flappert haar vleugels en Millie zit met een grote glimlach bovenop.

Verhaal 4 boek 3 (door opa)

Kapsalon.

Ariebarie is weer eens helemaal op de grens van sprookjesland aan het rond-snuffelen, “wat ligt daar op de grond?” denkt hij...een tasje met daarin een bakje met friet, mayonaise ,curry, knoflook ,shoarma en sla en nog veel meer en alles door elkaar . en op het bonnetje staat 1x kapsalon. “Dat is vies” denkt Ariebarie, Die grote mensen eten ook van alles...en wat veel, want van 1 zo een bakje kunnen wel 20 oerieboeries eten..

Terug in het Oerieboeriedorp verteld Ariebarie het verhaal van de kapsalon tegen Xara..En Xara? Die denkt nu maar aan 1 ding, ze moet hoognodig weer naar de kapper...En kijkt in de spiegel, “Ik lijk wel een stekelvarken “Denkt ze”. Meteen pakt ze de telefoon en belt naar Sabbelientje...” heb je nog tijd vanmiddag” vraagt Xara...”Want ik zie er niet uit..en ben mijn blauwe haren beu”. “Natuurlijk Xara”, zegt Sabbelientje kom maar ik heb tijd nu. Even later is Xara bij Sabbelientje en bladert door een dik boek, met daarin allerlei kapsels en soorten make-up, totdat ze een heel mooie foto ziet, “Dit wil ik”: roept Xara en wijst op een mooie foto in het boek,van een oerieboerie-meisje met groen haar . “dan gaan we dit doen” zegt Sabbelientje, “maar heb je wel de hele middag tijd?, want dat is een totale make-over.” Xara knikt van ja..en Sabbelientje begint met knippen, stylen , kleuren, totdat ze klaar is, en de spiegel pakt, en zegt “is dit wat je wou?” Xara kijkt in de spiegel en schrikt wel een beetje...WOOOW zegt ze dat is totaal anders, maar dat is precies wat ik wil...Bedankt Sabbelientje. En Ariebarie? Die noemt Xara nu plagend “het groene monster”.

Sabbelientje.

Xara en haar “make-over.”

Verhaal 5 boek 3 (door opa)

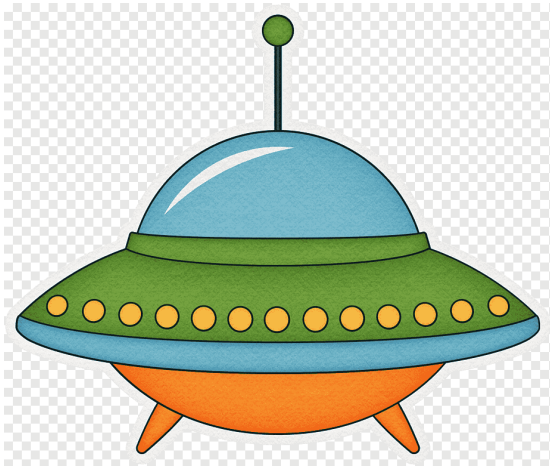
Mars-boerie.

Al een paar dagen gebeuren er rare dingen in het Oerieboerie-dorp, elke paddenstoelentaart die de bakker maakt, verdwijnt nachts... Het hele dorp praat erover maar niemand weet hoe dit kan. De bakker bakt zich nu suf..wel 20 taarten elke dag. Maar ook die verdwijnen allemaal nachts.

“IK WIL Paddenstoel-taart” Roept Ariebarie, “Ik heb al 3 dagen geen taart meer gehad, en heb honger”, “Dat ga ik oplossen” denkt Xara en ze verstopt zich achter de bakkerij, in de bosjes. De nacht begint heel rustig, alle oerieboeries slapen in hun paddenstoelen-huisjes. Xara begint ook slaperig te worden, totdat ze in de verte, hoog in de lucht een lichtje ziet zweven. Het licht komt dichterbij en zweeft boven de bakkerij, Xara is nu helemaal wakker en kijkt nog eens goed, “Is dat een vliegende schotel?” Denkt ze.. Dan gaat er opeens een deurtje open van de vliegende schotel, en er komt een klein groen mannetje uit, met 2 sprietjes op zijn hoofd, Het mannetje springt in de schoorsteen van de bakkerij, pakt alle taartjes en springt weer omhoog in zijn schotel, nog voordat Xara iets heeft kunnen doen vliegt de schotel alweer weg..

De volgende morgen zijn alweer alle taartjes verdwenen, Maar Xara weet nu wie de dief is, en verteld aan alle Oerieboeries dat het een klein groen mannetje is.

Die avond hebben de Oerieboeries een val gemaakt, ze hebben een groot vangnet boven de bakkerij gespannen. En op elke hoek zit een Oerieboerie klaar om aan het touw te trekken om zo de dief te vangen. Dan midden in de nacht..” stil zijn” fluistert Xara, “ik zie het lichtje weer”. En langzaam komt het vliegend schoteltje dichterbij, tot vlak boven de bakkerij..Het deurtje gaat open en het kleine groene mannetje komt eruit. “ NU”. Schreeuwt Xara, en tegelijk trekken alle oerieboeries aan het touw..en vangen het groene mannetje...” HELP HELP, Wat doen jullie?, laat me los”. Roept het groene mannetje..”Waarom steel jij onze taartjes?, vraagt Xara, en het groene mannetje verteld: “ Ik ben een mars-boerie en woon op Mars, dat is heel ver weg en kon zelfs daar de lekkere paddenstoelen-taartjes ruiken, en ben naar hier gevlogen in mijn vliegende schotel en toen ik mijn eerste taartje gegeten had, wilde ik steeds meer taartjes.. Alle oerieboeries moeten nu lachen, want de mars-boerie is eigenlijk wel lief, ze laten het mannetje vrij, en sindsdien staat er elke avond een paddenstoelen-taartje klaar op het dak van de bakkerij voor Mars-boerie.

Vliegende schotel.

Mars-Boerie.

Mars en allerlei verschillende Mars-Boeries.

Verhaal 6 boek 3 (door opa en Christel)

Gijs de schilder-boerie.

Ariebarie staat buiten in de tuin naar zijn paddenstoelenhuisje te kijken en denkt "Dat mag wel weer groen geschilderd worden, want de laatste keer was 150 jaar geleden".. Die middag gaat Ariebarie bij Gijs de schilder-boerie op visite.

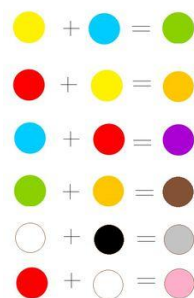
In het schuurtje is Gijs bezig met het maken van allerlei kleuren verf, Paars maakt hij van bramen, Rood van aardbeien, Roze van geplette bladluizen, en geel van gemalen ananassen die hij gevonden heeft op het palmbomenstrand.. Ariebarie ziet al die kleuren en vraagt aan Gijs: "heb je ook groen?", Nee zegt Gijs, "want groen is een mengeling van geel en blauw, en blauw heb ik niet want dat groeit in de blauwe bergen en noemen ze blauwbloem, en zo ver durf ik niet" zegt Gijs. "Kom zegt Ariebarie tegen Gijs" ". We pakken mijn race-auto en gaan naar de blauwe bergen. Ariebarie en Gijs rijden helemaal langs het gnoompjesbos, en dan zo snel mogelijk naar de blauwe bergen, zodat de snarfen hun niet kunnen pakken..Eenmaal in de blauwe bergen gaat het stijl omhoog...zelfs boven de wolken.. "Kijk daar!! " roept Gijs. " Daar staan blauw-bloemen, helemaal op de top van de berg..Ariebarie en Gijs laten de race-auto staan en gaat te voet de berg op...na uren lopen zijn ze bovenop de berg.. en Gijs legt uit:" deze bloempjes moeten op een speciale manier geplukt worden, 3 keer het steeltje rond draaien en dan pas plukken..anders lukt het niet om er blauwe verf uit te halen.. De hele middag zijn Ariebarie en Gijs bezig met het plukken van blauw-bloemen. Ze hebben al een hele mand vol.

Terug in het Oerieboerie-dorp gaat Gijs de blauw-bloemen mengen met gemalen ananassen. En zo is er ineens groen...Gaaf zegt Ariebarie, die kleur wil ik op mijn paddenstoelenhuisje.

De volgende dag zijn Ariebarie en Gijs de schilder-boerie al vroeg bezig om Ariebaries paddenstoelenhuisje helemaal groen te schilderen.

Gijs de schilder-Boerie.

Kleurtjes mengen.

Verhaal 7 boek 3 (door opa)

Spaghetti met gehaktbal-monsters.

Het o zo rustige slaperige oerieboerie dorpje wordt midden in de nacht wakker geschud "HELP ..HELP..,ik heb monsters in mijn huis!" "HELP.. HELP" ..klinkt het keihard..

Xara schrikt wakker en kijkt uit het raam, Daar op straat rent oud vrouwtje Paddezvam, heftig met haar armpjes te zwaaien en "HELP" te roepen. "Wat heeft die nu weer?" Denkt Xara, want vrouwtje paddezvam is een heel erge kleptante, die over iedereen wel wat te roddelen heeft, en alles van iedereen weet, een echte oerie-klep dus, en die ook nooit haar paddenstoelenhuisje schoonmaakt,. Xara trekt vlug haar kleertjes aan en loopt over de straat naar mevrouw Paddezvam toe, die ondertussen bovenop het tuintafeltje van Xara is gaan staan..."Rustig rustig vrouwtje", zegt Xara. Vertel wat er aan de hand is, en oud vrouwtje paddezvam begint te vertellen, : " Ow Xara , als je eens wist, het begon ongeveer 3 dagen geleden, ik hoorde nachts rare geluiden uit de keuken komen, en ik wist niet wat het was, soms ging ik kijken, maar dan was het ineens stil..op het fornuis was ik spaghetti met gehaktballetjes aan het maken, en vooral die balletjes laat ik dagen sudderen in een oud pannetje..tot vanavond. ik had de balletjes bij de spaghetti in de kookpot gegooid, en ben naar bed gegaan, Toen ineens klonk het geluid in de keuken ineens nog harder, en ben ik naar beneden gelopen...en kijk in de kookpot.. En wat zie ik? Wel 100 monstertjes.....enge spaghetti monstertjes,,die uit de kookpot sprongen. En toen ben ik gillend naar buiten gerent.

Al die tijd dat oud Vrouwtje Padezvam haar verhaal vertelde aan Xara ,stond Ariebarie mee te luisteren...En weet je wat Ariebarie nu aan het doen is? Die is met een schepnetje de Spaghetti met gehaktbal-monsters aan het vangen, en een voor een eet hij die op....MMMM.

Oud Vrouwtje Paddezvam.

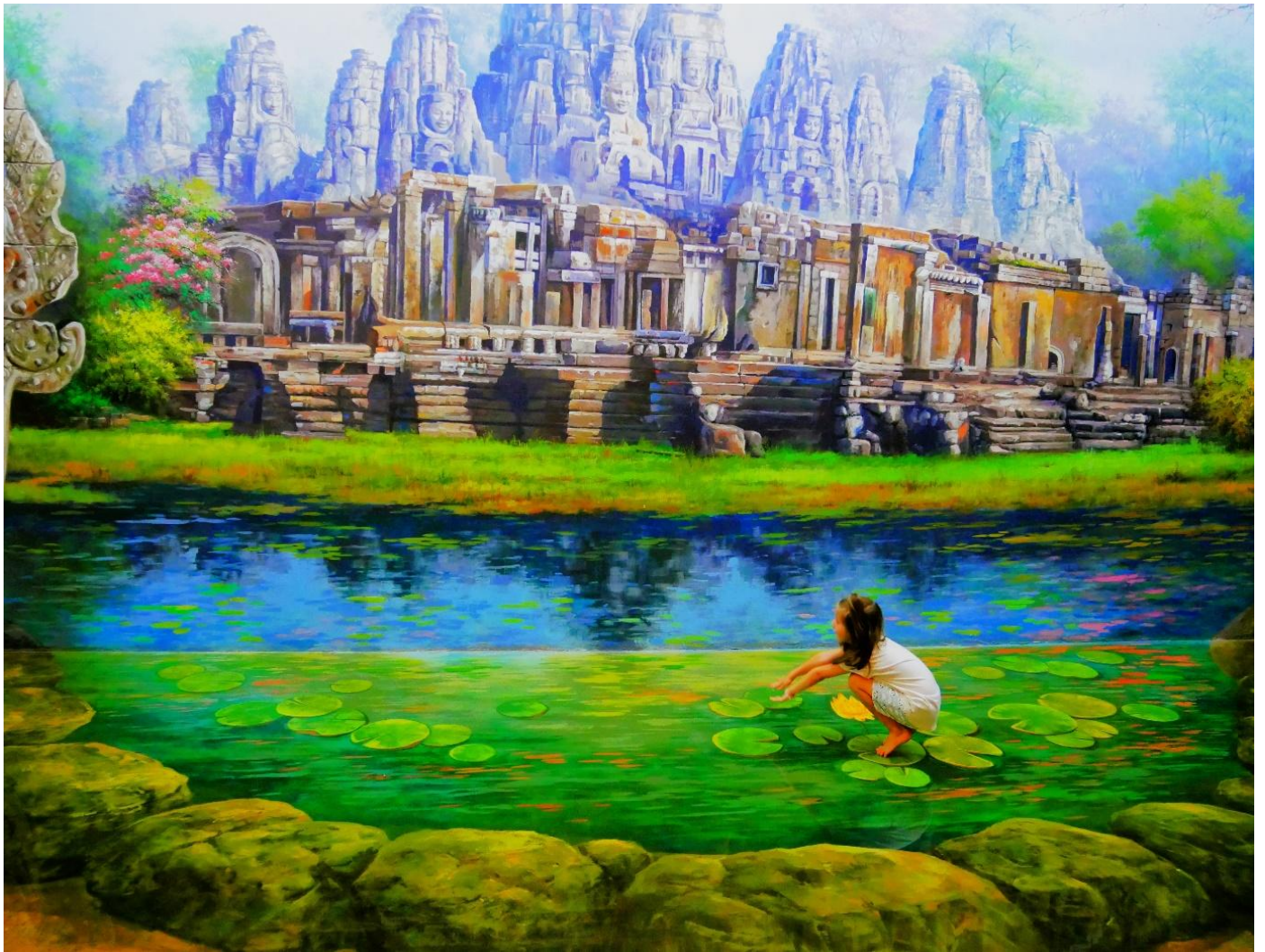
Spaghetti met gehaktbal-monster.

Verhaal 8 Boek 3 (door Yva)

Als een kikkertje.

Op een late avond waren alle gemene snarfjes nog wakker. Ze zaten allemaal samen in het moddermoeras en ze waren gemene plannetjes aan het bedenken. 'De gnoompjes hebben we al zo vaak gepest...' zei een snarfje. 'Nu zijn de oerieboeries aan de beurt!' maar een ander snarfje had een beter idee: 'we gaan prinses Millie een keer pesten.. dat hebben we nog nooit gedaan!' En de snarf wist al precies hoe: 'we gaan naar het Ssserpentiena bos. Daar woont een hele gemene slang en daar wonen ook heel veel giftige kikkers! We gaan een paar kikkers vangen, en knippen het gif eruit boven een aardbeien milkshake.. en die geven we dan aan de prinses. Wanneer zie die opdrinkt, verandert ze in een kikker!' Dat vonden alle gemene snarfen zo grappig dat ze er de hele nacht om hebben zitten lachen. De volgende ochtend vroeg vertrokken ze met zijn allen en een paar vangnetjes naar het Ssserpentiena bos. De snarfen waren wel een beetje bang van de gevaarlijke slang. Maar omdat ze met zijn allen samen waren, kon de slang ze niks maken. Al na een paar minuten vonden ze de eerste giftige kikker. Ze ving hem en stopten hem in een gouden kooitje. En nog 1, en nog een paar. Nu ze het hele gouden kooitje vol hadden zitten met giftige kikkers, gingen ze terug naar het snarfenbos. Daar knepen ze de giftige kikkers uit boven een verse aardbeien-shake. Wanneer je in een kikker knijpt, laat hij druppels gif in de shake vallen. 'Hahahaaaa' lachte een gemene snarf. 'Het drankje is nu helemaal klaar!' Het lieve snarfje Sniffel wist niks af van het gemene plannetje, ze wist niet wat de andere snarfen met de kikkers aan het doen waren. Ze ging weer verder met spelen met haar zusje en de mooie muziekdoos. De gemene snarfen brachten het drankje helemaal naar het kasteel van Prinses Millie en Prins Samuel. Daar zetten ze het drankje op een mooi groen blad voor de grote poort. De snarfen klopten aan en gingen allemaal achter een boom verstoppen. Prinses Millie deed de grote poort open. Ze zag niemand. 'Hallo?' riep ze.. 'Wie klopte er op de poort?' Maar ze kreeg geen antwoord. Ze zag alleen een ontzettend mooi versierd aardbeien-drankje staan op een heel mooi blad. Het zag er zo lekker uit... Ze dacht niet langer na over wie deze daar neer heeft gezet. Prinses Millie tilde het drankje op en ze nam een klein slokje. 'Hmmm, dat smaakt lekker!' En toen dronk ze het hele drankje leeg... Al gauw gingen haar beentjes veranderen, ze kon nu alleen nog maar over de grond hopen. En toen ze 'Help Help' wou roepen, kwam er alleen nog maar 'Bwuubitttt, Bwubitttt' uit haar keel! Ojee, dacht de prinses. Dit is niet de bedoeling!! Ze hoorde achter een boom allemaal snarfen gemeen lachen. Maar wat kon ze doen? En toen kreeg ze het idee dat ze al hoppende helemaal richting oerieboerie dorp zou gaan. Ze hopte langs de miranja rivier, ze hopte naar Xara toe. Xara wist altijd wel een oplossing. Xara zou wel weten wat er in het drankje zat. De gemene snarfen zagen dat de prinses in

een kikker was veranderd en ze kwamen niet bij van het lachen! Toen Prinses Millie eenmaal bij Xara was, had ze geluk dat de witte fee van het Zuiden ook toevallig in oerieboerie dorp was. Yvana de fee toverde: 'Aal, aal aal, Prinses Millie wordt nu weer normaal!' en POEF. Prinses Millie kon weer rechtop lopen en praten. Ze legde het hele verhaal uit aan Yvana de fee en haar oerieboerie vriendinnetje Xara. 'Wat een gemene streek van de snarfen!'

Verhaal 9 Boek 3 (door Yva)

Koning Honing en de gestolen bloemetjes.

Er was eens een bos nimf en zijn naam was Koning Honing. Hij was nog maar erg jong, maar geboren als een echte koning. Hij was namelijk een geboren bijen koning! Sinds de geboorte van Koning Honing kwamen alle bijen bij hem langs vliegen. Alle bijen deden een buiging en bleven altijd dicht in de buurt van de baby bos nimf. De andere bos nimfen vonden dat heel speciaal, dat hadden ze nog nooit meegemaakt! Daarom kreeg de baby de naam Koning Honing. Nu, een paar bessenmaanden later, was het een dag als geen ander. De bijen waren niet blij rond aan het zoemen. De planten keken sip. En er zaten heel veel vieze voetafdrukken in de modder van het bos. Dat was nieuw. Bos nimfen en bijen kunnen namelijk heel goed vliegen. Dus ze laten bijna nooit voetafdrukken achter. En al helemaal niet in de modder! Dan worden hun voetjes vies, dat zouden ze nooit willen... Niemand wist wat er aan de hand was. Koning Honing vloog een stukje door het bos. Hij zag alleen maar sippe planten. Geen enkel plantje had een bloem! Waar waren alle bloemen gebleven? Het leek wel alsof alle bloemen afgeplukt waren... Wie zou zo iets doen? Dus koning Honing vloog naar de bijen toe, hij vroeg of hun misschien wisten wat er met alle bloemetjes van het nimfen bos gebeurd was? Maar niemand wist iets. 'Weet je wat? zei Koning Honing. 'we volgen de voetstappen in de modder..'. En daar vlogen ze. Bosnimf Kellietje ging ook mee. Kellietje, koning honing en alle bijen vlogen samen richting het snarfenbos?! Ja zeker. De modderige voetafdrukken gingen helemaal naar het snarfenbos! Zouden de snarfen alle mooie bloemetjes geplukt hebben? En ja hoor, in snarfenbos zagen ze alle bloemetjes die in het nimfen-bos thuis hoorden. Blauwe bloemetjes, witte bloemetjes, oranje bloemetjes.. alle bloemetjes lagen daar zomaar, afgeplukt en in de modder. 'Wat een gemene streek van de snarfen!' zei Kellietje. En toen kreeg Koning Honing een idee: 'bijen, jullie mogen alle snarfen bang maken en doen alsof jullie ze willen prikken. Dan rennen ze weg en kunnen Kellietje en ik samen alle bloemetjes meenemen.' En dat deden ze. De bijen luisteren altijd naar Koning Honing. Bzzzz bzzzzz, ze vlogen heel snel om alle snarfen heen. Bzzzz bzzzz. De snarfen waren bang. Ze renden zo snel als ze konden naar het moddermoeras! En toen haalden de bosnimfen Kellietje en Koning Honing samen alle bloemetjes weer op. En ze vlogen allemaal terug naar het nimfen bos. Daar pakte elk bijtje een bloemetje, bracht het bloemetje terug naar een leeg plantje. En met een beetje magische honing, plakten ze alle bloemetjes weer terug. Alle plantjes waren weer blij! Alle bijtjes waren ook weer blij! En de lelijke modder voetstappen? Die zou de regen de volgende keer wel wegspoelen. Dezelfde avond ging

Koning Honing samen met Kellietje een mooi Buzzy Bloemetjes liedje zingen. En de bijtjes Buzzzzden met ze mee.

Verhaal 10 Boek 3 (door Yva)

Sprookjesland brokkelt af.

De oerieboeries schrikken wakker van een donderend lawaai. Bomber BOM!... maar het onweert niet. De lucht is helder blauw en het is zonnig. En dan opnieuw: BOM BOEM BAM BOM.. wat zou het zijn? Xara rent snel naar Ariebarie toe. 'Weet jij wat er aan de hand is?' 'Nee' zegt Ariebarie.. en daarna begint de chaos. De hele grond begint te trillen en het donderende lawaai begint alweer! BOEM BAM DONDER DAM. Omdat de hele grond trilt, rennen alle oerieboeries heel bang alle kanten op. 'VOLG MIJ' roept burgemeester boerie. En dat doen ze. Ze rennen allemaal over de bewegende grond richting de oranje bomen. Daar komen ze gelukkig papadraak en mamadraak tegen. 'GRIM GRAM RUG', en alle oerieboeries klimmen heel snel op hun ruggen. Samen vliegen ze met alle snelheid naar het kasteel van de witte fee van het Zuiden. Daar worden de oerieboeries afgezet en dan gaan mamadraak en papadraak weer verder vliegen om ook andere bewoners van sprookjesland te redden. Want, het lawaai en de bewegende grond gebeurt niet alleen in oerieboeriedorp, maar overal! Prinses Millie en Prins Samuel waren al bij Yvana de witte fee aangekomen. Papadraak en mamadraak komen terug met Kijzer Abel, Koning Lucas, Koning Robinio, Cobina de tandenfee en Tsarina Karina. En dan komt babydraak ook aanvliegen samen met alle bosnimfen en Kristelientje de wensvlinder. Het is nu erg druk in het kasteel van Yvana de witte fee. Bijna iedereen is er nu. Maar niemand lijkt te weten wat er aan de hand is met heel sprookjesland. Iedereen doet verhaal en vertelt wat ze hebben meegemaakt. Overal beweegt de grond en dondert het zo luid, zonder dat het stormt! En dan zegt Kijzer Abel: 'toen ik buiten liep rond mijn kasteel, zag ik stukjes grond verdwijnen. Eerst heel veel lawaai, en toen zomaar Weg!' En daar raken de oerieboeries van in paniek. 'Gaat sprookjesland verdwijnen?!' roept Xara. 'Nee, dat laten we niet gebeuren!' zegt Ariebarie. 'Er moet een oplossing zijn. We kunnen vast wel iets bedenken!' En dan vragen ze aan de witte fee of ze kan toveren dat sprookjesland blijft bestaan. 'Dat heb ik nog nooit eerder gedaan, ik weet niet zeker of mijn toverkunsten zo sterk zijn'. zegt Yvana dan. De oerieboeries zijn nu heel bang. Ze zitten stilletjes in een hoekje van het kasteel en hopen op het beste. Yvana de witte fee kan wel iets toveren om iedereen een beetje te kalmeren en ze zegt: 'elk elk elk, iedereen krijgt chocoladekoekjes en warme melk!' En dan komt Prins Samuel met een goed idee. En hij loopt naar Kristelientje de wensvlinder en wenst:

**'Zodat sprookjesland niet verder verdwijnt,
hebben wij sprookjes-stof nodig, heel verfijnt.'**

Met een beetje sprookjes-stof op de grond,

Komt het land weer terug waar die al eerder bestond.'

En toen wenste Kristellientje hele zakken vol met het magische sprookjesstof. 'Goed idee, broertje!' riep prinses Millie. 'Maar nu.. zegt Prins Samuel,.. Komt het moeilijkste deel. Iemand moet de sprookjes-stof gaan strooien waar het land al is verdwenen. 'Dat is heel gevaarlijk!' zei Prinses Millie. En alle oerieboeries kruipen nog stiller en nog dichterbij elkaar aan. Dat gaan ze niet doen... dat is te spannend en dat durven ze echt niet. Prins Samuel kijkt naar zijn zus. 'Millie.. zegt hij.. ik denk dat we dit samen kunnen doen. Als een team'. Prinses Millie twijfelt een beetje, maar ze wil sprookjesland heel graag redden. Samen met papadraak vliegen Prins Samuel en Prinses Millie naar het verdwenen land. Het dondert nog steeds en er brokkelen nog steeds stukken land af. Die verdwijnen gewoon in het niets! Prinses Millie vindt het erg eng. Ze houdt papadraak goed vast. En dan is het tijd om het sprookjes-stof te gebruiken. Prinses Millie strooit een beetje stof over een verdwenen stukje land. En ja hoor! Het stukje land komt ineens terug! Prinses Millie springt van papadraak af en roept aan Prins Samuel: 'Gooi het sprookjes-stof maar! Ik zorg dat het hier overal terecht komt!' En samen zorgen ze ervoor dat heel sprookjesland weer terugkomt. Alle stukjes verdwenen land zijn weer terug en ook het lawaai is nu opgehouden. De sprookjes-stof heeft heel goed gewerkt! Prinses Millie en Prins Samuel vliegen met papadraak mee terug naar het kasteel van Yvana de witte fee. Iedereen is blij dat het lukte! Iedereen is blij dat sprookjesland weer is zoals eerst. Maar wat er precies gebeurde met sprookjesland, dat blijft een raadsel...

Verhaal 11 Boek 3 (door Annemijn)

De soldaatjes van koning Lukas.

Het is nog vroeg in de ochtend toen koning Lukas een brief vond, "lieve zoon van me, ik ben van plan om bij jou in je kasteel op bezoek te komen. Ik hoop dat je alles netjes hebt en dat je een goede koning bent geworden, liefs mam xxx" de koning schoot meteen in paniek "het is hier echt vies en mijn moeder komt op bezoek, ik krijg het nooit zuiver. Achter in de kamer hoorde hij een stemmetje "misschien kan ik u wel helpen koning." En de koning keek op "generaal ED?" vroeg hij. "ik kan u helpen met alles op te ruimen met mijn soldaatjes we zijn met veel en moeten normaal het koninkrijk beschermen, maar er is nu een gevaar." Zei de generaal. "dat zou ik heel fijn vinden" zei Lukas, "maar waar zijn de soldaatjes dan?" vroeg hij. " we zijn aan het bewaken over heel het sprookjesbos, zodat niemand in gevaar is. Er komen soms gemene snarfen en die jagen wij weg". Zei ED. "ik ga ze voor u zoeken" zei de generaal. De generaal ging buiten staan en floot heel hard op zijn fluit, meteen kwamen er al 3 soldaatjes uit de bossen "wat scheelt er generaal, heeft u een snarf gezien?" vroeg er een. "we hebben een veel belangrijkere missie nu, we moeten de koning helpen met de voorbereidingen van het bezoek van zijn moeder koningin Eliza" en de soldaatjes keken verwonderd op. " maar eerst moeten we alle soldaatjes verzamelen" zei de generaal. Ieder soldaatje ging op pad om de andere te zoeken, ze zochten overal. Na 2 uur hadden ze bijna elk soldaatje gevonden. " we missen er nog 1 " zeiden ze. "ik ga de elfjes om hulp vragen " zei de generaal " die vliegen hoog over de bomen en zo vinden we hem wel". En hij had gelijk de elfjes moesten niet ver vliegen om het soldaatje te vinden "hij zit hier bij de rivier" riepen ze. De generaal liep snel naar het laatste soldaatje, toen hij daar aankwam zag hij dat het soldaatje gevangen was genomen door een snarf "laat hem gaan" riep de generaal. De snarf begon gemeen te lachen. De generaal wist niet wat hij moest doen, hij floot heel hard op zijn fluit. De snarf schrok ervan en keek verbaast op. Uit alle bosjes sprongen de soldaatjes en ze riepen tegelijk "laat hem gaan jij vies beest". De snarf was zo bang dat hij alles liet vallen en meteen wegrende. " geen zorgen die vangen we straks wel" zei de generaal " nu moeten we iets veel belangrijkers doen". Alle soldaatjes gingen naar het kasteel van koning Lukas " ik was al bang dat jullie niet gingen komen" zei de koning. De generaal gaf elk soldaatje een klusje "jij mag het gras maaien." " en jij moet de ramen poetsen" " en jullie ruimen het vuilnis op" en binnen de 5 uur was het kasteel helemaal zuiver. En maar goed op tijd want ze hoorde koningin Eliza al aankomen met haar koets, ze gaat overal heen met 9 tassen met kleren, schoenen en make-up... dus de koets is zwaar en maakt veel lawaai. De koning was heel nerveus en wilde zich verstoppen. " geen zorgen Lukas, mijn soldaatjes hebben alles zuiver gemaakt en er zijn nergens snarfen te bekennen. Alles is perfect" zei de generaal. Eliza stapte uit

haar koets en liep naar de poort, "Lukas kom eens hier en doe de poort open voor je moeder" riep ze. Lukas stapte met bibberende benen naar het hek en deed deze open, Eliza gaf hem meteen een hele grote knuffel. "kijk toch eens hoe zuiver het hier is en alles ligt op zijn plaats. Dat heb je goed gedaan Lukas" zei ze. Lukas was heel opgelucht en ook best wel blij. De soldaatjes stonden op een rij voor het kasteel en ze brachten alle tassen van de koningin naar binnen. De koning riep nog naar buiten "vanavond is er een groot feest in het kasteel en iedereen is welkom". Alle inwoners van het sprookjes bos waren zo blij en ze begonnen te dansen en muziek te maken. Elke inwoner maakte ook een gerecht voor het feest, koning robino had een taart gebakken voor het feest, sniffel had een soep gemaakt, robertijn had pasta gemaakt... en zo was er genoeg eten voor alle inwoners van het bos. Iedereen had zo veel plezier en de koning en koningin waren heel gelukkig dat alles in opgeruimd was. "ik denk dat ik nog een paar dagen blijf" zei Eliza en dit vond Lukas wel fijn. De koning gaf elke soldaat een medaille omdat hij zo blij was dat ze hadden geholpen. En de generaal kreeg een eigen pony om zich nog sneller te verplaatsen, de pony had op het feest zo veel gegeten dat hij heel dik was geworden. Dat vond de generaal niet erg " hij is prachtig en ik noem hem 'lipos' en ik ga veel met hem rijden".

Lipos.

De Soldaatjes van Koning Lucas.

Verhaal 12 Boek 3 (door Yva)

De schatkaart.

Op een mooie ochtend waren Xara en Ariebarie samen in het kasteel van Prinses Millie en Prins Samuel. Met zijn viertjes speelden ze spelletjes. Eerst bordspelletjes, maar al gauw wilden ze allemaal bewegen en gingen ze verstoppertje spelen. Prins Samuel mocht tellen. 1, 2, 3,... Ariebarie en Xara renden heel snel naar de zolderkamer. Daar kwam nooit iemand en daar lag alles onder het stof. Daar zou Prins Samuel ze nooit vinden! Ze klommen door een grote kier in het hout naar binnen toe. HATSJOE! riep Xara toen ze moest niezen van al het stof. Ze liepen verder naar binnen en keken hun oogjes uit! Wat stonden daar veel oude dingen! En enge standbeelden.. en grote spinnenwebben. En veel oude dozen. En toen zag Ariebarie iets speciaals. Een oude landkaart. 'He xara, kijk nou, dit lijkt sprookjesland wel!'. Hij liet de kaart aan Xara zien. 'Oh wauw,.' zei Xara. 'Er staat een rood kruis in deze hoek.' En toen wees Ariebarie naar een blauwe streep op de kaart: 'dat lijkt wel op de miranja rivier, en dan is dit de waterval!' De rode kruis stond helemaal in het verre oosten. Nog veel verder dan het kasteel van Tsarina Karina, de koningin van het Oosten. Zo ver waren Xara en Ariebarie nog nooit geweest! HATSJOE zei Xara weer... en toen vloog de deur van de zolderkamer open. Daar stonden Prinses Millie en Prins Samuel. 'Jullie zijn gevonden!!' riep de prins. En toen zagen ze de hele oude landkaart die Ariebarie en Xara vast hadden. Wat zou daar te vinden zijn? Waarom staat daar een rood kruis? 'Dit is een hele leuke zoektocht!' riep Prinses Millie! 'Ja! riep prins Samuel, 'we moeten uitzoeken wat er te vinden is bij het rode kruis!' Xara had het idee om eerst langs te gaan bij Yvana de witte fee van het Zuiden. Zij wist misschien wel waar deze schatkaart naartoe zou gaan. En dat deden ze. Met een draak vlogen Prins Samuel, Prinses Millie, Xara en Ariebarie helemaal naar het kasteel van Yvana de fee. Koning Robinio was daar ook! Ze waren samen thee aan het drinken toen de draak aan kwam vliegen. 'Hallo!' riep Yvana. En toen vertelde Ariebarie het verhaal van de schatkaart. Koning Robinio keek meteen heel enthousiast, hij houdt wel van zoektochten! Maar niemand leek te weten wat er gevonden kon worden bij het rode kruis. 'Weet je wat' zei de witte fee, 'wij gaan met jullie mee'. En met zijn allen begonnen ze aan de grote tocht. Langs de mirhanja rivier, langs de vleervlammen grotten. Daar liepen ze, helemaal naar het verre oosten. Ze liepen verder en verder. En nog veeel verder. Tot ze ineens niet meer verder konden wandelen. Er was namelijk een hele grote waterval! Nog veeel groter dan de waterval langs oerieboerie dorp. Deze waterval was erg groot en gevaarlijk. Er hing een wiebelbruggetje over de diepte. Je kon daar heel ver naar beneden vallen! 'Ojeeee' zei Xara, 'ik durf dit niet'!! En ook Ariebarie vond het veel te spannend. 'Kom Ariebarie, wij gaan terug naar het kasteel van Tsarina Karina, we wachten daar op jullie.' Dus nu bleven alleen Prins Samuel, Prinses

Millie, Koning Robinio en Yvana de witte fee achter. 'Wij tillen jullie wel op, dan kunnen we over het bruggetje verder naar het Oosten lopen', zei Koning Robinio. En dat deden ze. Het bruggetje schommelde een beetje naar links en naar rechts. Het was erg spannend. Maar gelukkig viel er niemand! Toen ze eenmaal aan de overkant waren, waren ze al bijna bij de rode kruis op de schatkaart. Nog een klein stukje wandelen en ja hoor, ze zijn er! 'Dat was een lange tocht' zei Koning Robinio... Maar wat vinden ze daar? 'Een grote kluis!' riep Prins Samuel. Prinses Millie maakte de kluis open en toen kwamen er allemaal gouden munten, diamanten en sierraden uitrollen! 'Kijk eens aan' zei Koning Robinio terwijl hij een gouden zwaard pakte, 'deze is mooi, die neem ik mee'. Prins Samuel was meteen onder de indruk van een nieuwe, gouden kroon. En Yvana de witte fee en Prinses Millie? Die gingen meteen wat nieuwe sierraden uitproberen! 'Het is te veel om allemaal mee te nemen..' zei Prinses Millie. 'Weet je wat, zei Yvana de fee, we gaan terug naar het kasteel van Tsarina Karina, daar laten we Ariebarie een draakje roepen, hij is heel goed in dat ge-GRIM GRAM GROM. En dan kunnen we met een draak alle gouden munten ophalen. En dan gaan we alle munten verdelen over iedereen in sprookjesland! En dat deden ze. En iedereen van heel sprookjesland was blij! Ook de snarfjes kregen allemaal een gouden munt! .. want het waren er zoveel... Die snarfen zeiden geen dankje.. maar ze keken wel een beetje blij.

Verhaal 13 Boek 3 (door Opa)

Vliegeren.

Het is al donker in het sprookjesland, en de oerieboeries gaan ook slapen, maar voordat ze dat doen zetten ze altijd hun schoentjes buiten. Waarom dat is weet ik niet, maar de oeries doen dat al 100 jaar. Het hele dorp is nu donker, behalve bij Ariebarie, daar brand nog licht in zijn keukentje. Ariebarie is druk aan het knutselen, hij heeft geel papier, een schaar, 2 stokjes en lijm.

“Ja dit wordt mooi”, zegt Ariebarie, en hij kijkt naar een foto van een vlieger in de krant. En gaat proberen om deze na te maken. De hele nacht knipt en plakt hij, totdat s’morgenvroeg de vlieger klaar is. Ariebarie is heel blij met zijn vlieger, maar hij mist nog 1 belangrijk onderdeel...De vlieger heeft geen touw !! en zonder dat lange touw kan de vlieger niet de lucht in..Hij Denkt en denkt, “Hoe kom ik aan een heel lang touw?”

De haan kraait in het oerieboeriedorpje en iedereen is wakker, maar wat is er gebeurd? Bij elke oerieboerie zijn de veters uit de schoentjes gehaald? “Wie heeft mijn veters gestolen?” roepen de oerieboeries.

En Ariebarie? Die speelt op het veldje met zijn vlieger, waar hij alle veters van alle oerieboeries aan elkaar heeft geknoopt, en hij heeft nu een superlang vliegertouw.

Verhaal 14 Boek 3 (door Opa)

Boerie Bier.

De laatste tijd is Ariebarie steeds nieuwsgieriger geworden naar wat er allemaal in de grote mensen wereld gebeurt en nu heeft hij de hele nacht in zijn race-auto gereden tot diep in de mensen wereld, hij rijdt snachts want dan kunnen de grote mensen hem niet zien. Plotseling ziet hij een heel groot gebouw, met grote koperen blinkende ketels achter de ramen, "Dat moet ik van dichtbij bekijken", denkt Ariebarie "want het lijken wel grote toverpotten". Heel stil parkeert hij zijn auto onder een paar bosjes, en door een kier in een openstaand raam klimt Ariebarie bij het grote gebouw naar binnen, "Wat een lawaai hier", denkt hij, er zijn wel een miljoen flesjes op een grote lopende band. vol verwondering kijkt Ariebarie zijn ogen uit, hij besluit om dit van dichterbij te bekijken, Hij springt op een tafel en dan op nog een tafel, tot hij plotseling bij een wit ding uitkomt met een glasplaat erop, langs de glasplaat kan Ariebarie op een knop lezen: "COPIE", en hij drukt voor de grap op de knop, maar op het moment dat ariebarie in het glas kijkt is er een grote flits..Ariebarie schrikt zich een paddenstoel. "Wegwezen hier" denkt Ariebarie. En hij rent terug naar zijn race-auto, en rijdt plankgas terug naar het sprookjesland.

De volgende dag komt de directeur van de fabriek in de grote mensenwereld binnen. Hij kijkt naar de flesjes die gemaakt zijn die nacht en schrikt een beetje? Wat is dat voor een etiket op die flesjes? En wie is dat rare mannetje? En wie heeft vannacht de automatische etiket machine gebruikt? De directeur snapt er niks van, maar vind het etiket wel heel mooi, En zo gebeurde het dus dat de foto van Ariebarie op elk flesje bier staat in de grote mensen wereld.

En Ariebarie? Die weet van niks en lust geen bier.

Boerie Bier.

Verhaal 15 Boek 3 (door Opa)

Sokkie vliegt.

Het is alweer een jaar geleden dat Koning Lucas van Lommelaris land zijn sokken heeft gewassen. Zijn sokken stinken een beetje en Lucas begint om ze in een badkuip te schrobben. En vervolgens hangt hij de sokken te drogen aan een waslijntje buiten. Sokkie vindt dat wel fijn, zo lekker bungelen aan een touwtje, Totdat hij door een harde windstoot zomaar van de waslijn wordt geblazen, hij vliegt steeds hoger in de lucht tot helemaal boven de wolken. HELP roept Sokkie, maar niemand die hem kan horen. Heel in de verte ziet hij het Oerieboeriedorpje en dan de verboden ravijn. Hij vliegt zo hoog dat heel het sprookjesland nog maar een speldenknopje groot is. Plotseling waait het niet meer en Sokkie tuimelt naar beneden. Daar beneden ziet hij een heleboel lichtjes en heel hard geluid..en heel veel grote mensen die plezier maken..Met een plof is Sokkie weer terug op de grond en hij kijkt vol verwondering naar alle flitsende dingen die hij ziet, vlug pakt hij zijn fotocamera en begint selfies te maken, zodat iedereen in sprookjesland dit kan zien.

Weet jij waar sokkie is?

Verhaal 16 Boek 3 (door Yva)

De zandloper.

Op een regenachtige middag stond de gemene heks Svetlaan voor het kasteel van Prinses Millie en Prins Samuel. Ze bonkte op de poort. BONK BONK BONK... en ze riep 'Doe open, kindjes!' Millie en Samuel deden samen de deur open en ze vroegen: 'wat kunnen we voor je doen?' En toen begon de heks heel gemeen te lachen: 'Mu ahahaha ha haaa'... Millie en Samuel keken elkaar vragend aan. Svetlaan zei: 'Ik heb iets van jullie nodig, jullie gaan mij helpen om een oerieboerie te vangen. Niet zomaar een oerieboerie, maar Xara, jullie vriendinnetje!' 'Dat gaan wij helemaal niet doen, gemene heks! Waarom zouden we? Waar heb je Xara voor nodig? En waarom kan je haar niet zelf vangen?' vroeg Prinses Millie. En toen begon Svetlaan te vertellen: 'ik ga een nieuwe tover-pap maken.. maar wat die toverpap doet, ga ik lekker niet vertellen. Ik mis 1 ingrediënt. Er moet snot in van een speciale oerieboerie. Een vriendinnetje van jullie-oerieboerie. Het moet Xara zijn, anders werkt het niet.'..... 'Nee!' zei Prins Samuel. 'Wij gaan jou niet helpen.' En hij wou de poort dichtgooien. Maar Svetlaan hield hem tegen. De heks toverde een grote zandloper en toverde dat Prins Samuel er in vast zat. Hij kon er met geen mogelijkheid uit! En het zand... kwam door de kleine opening allemaal naar beneden vallen. Allemaal bovenop de prins. En toen zei Svetlaan: 'Millie, meisje... jij gaat nu Xara halen en als ik haar heb, dan tover ik jouw prinsen broertje weer vrij.' Prinses Millie werd er een beetje bang van. Ze knikte snel ja naar de heks. Ze zou het doen. Millie keek nog een laatste keer naar Samuel en zag hoe snel het zand naar beneden viel. Als al het zand beneden zou zijn, kon Samuel niet meer ademen! Ze moest echt snel zijn. Prinses Millie rende er vandoor. Zo snel als ze kon. En tijdens het rennen bedacht ze een plannetje. Ze riep heel snel papadraak: GRIM GRAAAAAM, ik moet snel naar het ZUIDENNN. Papadraak kwam aangevlogen, Millie klom op zijn rug en samen vlogen ze naar het kasteel van Yvana de witte fee van het zuiden. Prinses Millie vertelde het hele verhaal. Dat Svetlaan Samuel gevangen hield en dat ze Xara nodig had voor een nieuwe tover-pap. De witte fee schrok ervan. 'Het is goed dat je deze kant op bent gekomen, Millie. Ik ga je meteen helpen!'. En ze vloog samen met Millie en papadraak terug naar Svetlaan. Ze vlogen helemaal over oerieboerie dorp heen en heel in de verte daar beneden, zagen ze dat Xara veilig was. Xara was samen met Ariebarie en Sniffel rondjes aan het rennen. 'Gelukkig maar' dacht Prinses Millie. Toen papadraak bij het kasteel landde, klommen Yvana de witte fee en Prinses Millie van zijn rug af. Het zand in de zandloper was al gestegen. Het kwam al helemaal tot zijn buik. Maar ze waren op tijd! En nog voordat de gemene heks Svetlaan iets kon doen, toverde Yvana met haar witte feeën magie: 'Ei ei ei, Prins Samuel is nu vrij, en eten eten eten, Svetlaan is haar hele plan

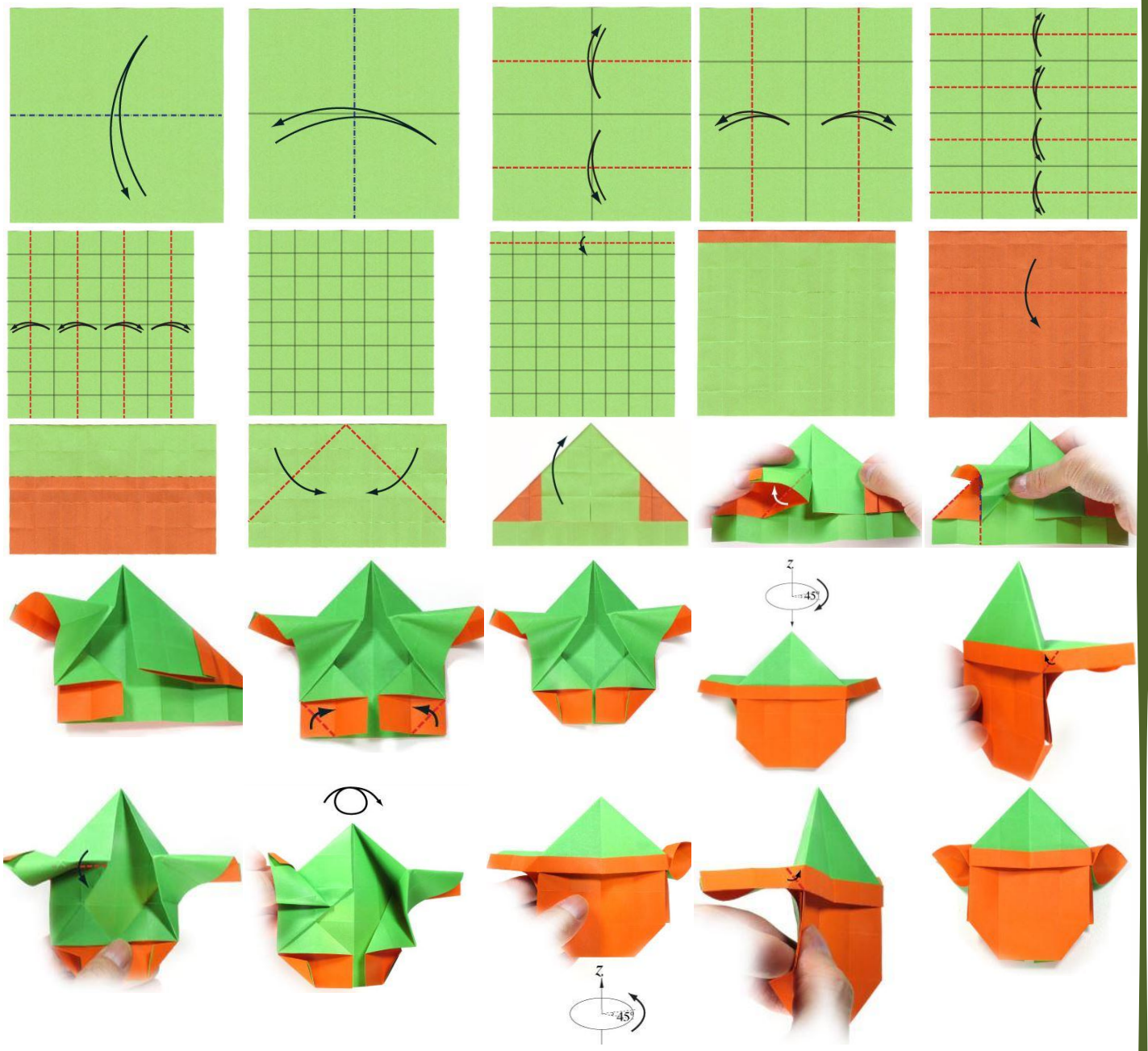
vergeten!' En POEF, Prins Samuel is weer uit de zandloper. Hij klopt het zand uit zijn kleren en trekt zijn schoentjes uit. Hij houdt ze op zijn kop en ook daar komt een hele berg zand uit vallen. Op dat moment vraagt de gemene heks: 'wat ben ik hier aan het doen? Ik weet het niet meer!' Ze kijkt vragend naar Prins Samuel en Prinses Millie.. maar die zeggen niks tegen haar. 'Nou, ik denk dat ik maar naar huis toe ga..' En Svetlaan ging weg. Prinses Millie en Prins Samuel gaven elkaar een dikke knuffel en toen vlogen ze samen naar oerieboerie dorp. Ze gingen alles tegen Xara vertellen, want het was wel heel belangrijk dat Xara wist wat er gebeurd was en dat Svetlaan achter haar aan zat. Samen met Xara, Ariebarie en Sniffel gingen ze samen spelletjes spelen.

Zelf een Oerieboerie vouwen?

Nodig: vierkant 2 zijdig verschillend gekleurd vouwpapier.

--- Berg vouw
- - - Dal vouw

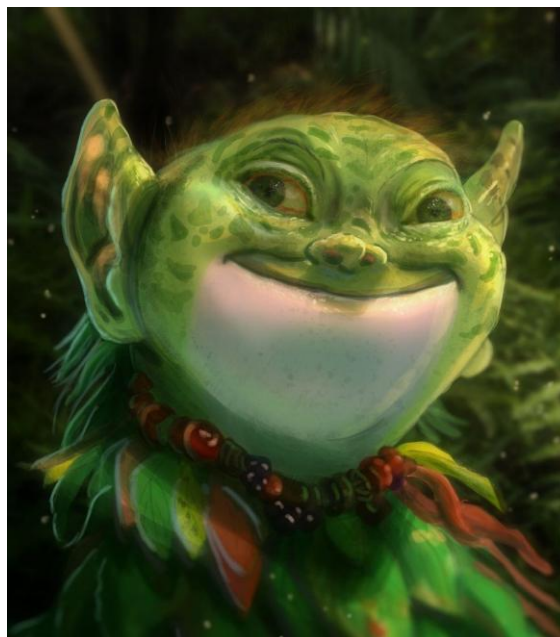
Ogen en mond inkleuren.

Verhaal 17 Boek 3 (door Opa)

Padden-Drieske.

Ver weg in de uiterste hoek van het sprookjesland liggen de 3 grootste bergen van de wereld, het zijn de Wolfsberg, de Zeelberg en de Zandberg, en precies daar midden tussen woont een van de vreemdste wezentjes van het land, Zijn moeder was een pad en zijn vader was Drieske, iedereen noemt hem Padden-Drieske. Zijn huisje staat tussen hoge varens in de modder, want hij vindt het fijn om in de modder te liggen.

Het is nog heel vroeg in de morgen en Padden-Drieske is al onderweg naar de top van de Zeelberg, hij is al bijna boven, want daar groeien de berg-paddenstoelen, die zijn heel zoet van smaak. Drieske plukt er een mandje vol van. Dan loopt hij helemaal naar beneden om Dal-paddenstoelen te plukken, die zijn heel zuur van smaak, ook die plukt hij een mandje vol. Terug in zijn huisje gooit hij de 2 soorten paddenstoelen allemaal tegelijk in een grote pan, zoet en zuur door elkaar, precies zoals hij het lekker vind. Dan nog een paar uitjes erbij en het geheel staat te sudderen op het fornuis.. En Drieske gaat doen wat hij fijn vind en rolt zich buiten in de modder, wachtend tot de paddenstoelen gekookt zijn..Maar dan valt hij buiten in de modder in slaap, en uren later schiet hij wakker, en rent naar binnen, de hele pan is overgekookt, overal ligt een harde korst van paddenstoelen. "Wat heb ik nu weer aan me Paddestok hangen?" Denkt Drieske, en hij pakt een stukje van de overgekookte paddenstoelen van de vloer, en proeft eraan. "MMM" , denkt hij, "dat is lekker". En sindsdien maakt Padden-Drieske op deze manier padden-pannekoeken. Gewoon omdat hij dat lekker vind.

Padden-Drieske.

Verhaal 18 Boek 3 (door Yva)

Het dansfeest.

Het was bijna zover. Het grote jaarlijkse oerieboerie dansfeest. Het grote dansfeest is heel speciaal omdat alle oerieboeries dan hun mooiste kleertjes aantrekken. Dan worden de lekkerste paddenstoelen hapjes gebakken, vliegen de gnoompjes overal door het dorp om leuke feest verlichting te geven. En tijdens het dansfeest kunnen alle kindje boeries in zeepbellen vliegen terwijl alle grotere oerieboeries boerie-bier drinken uit hele mooie glazen. Het is elk jaar zonnig op dansfeest en je kan er ook met grote palmboom bladeren zwaaien en zwieren. Maar... het is zo een feest waarop je altijd met zijn tweeën moet komen. Een dansfeest waarbij je iemand moet vragen om met je mee te dansen. Elk jaar heeft Ariebarie het zo ontzettend leuk gehad op het feest, maar dit jaar durft hij niet goed. Hij is namelijk al heel lang een beetje verliefd op Xara. Xara en Ariebarie zijn beste vriendjes... maar Ariebarie durft haar niet zo goed mee te vragen naar het feest. Hij denkt dat als hij Xara meevraagt, dat ze nee zou zeggen. En dan zou hij heel sip zijn! Dus Ariebarie gaat naar Prins Samuel toe. Hij vraagt aan hem of hij wel tegen een meisje durft te zeggen dat ze heel speciaal voor hem is. Hij vraagt ook of Prins Samuel al ooit verliefd is geweest. 'Haha!' zegt de prins. 'Ik heb wel ooit een ijsje aan een meisje gegeven, en toen ik blij terug liep, viel ik op mijn bips! Maar daarna stond ik weer op en ging ik vrolijk springen omdat het meisje mijn ijsje zo lekker vond!' Ariebarie moest nu wel lachen.. En Prinses Millie, die het verhaal ook hoorde, kwam erbij staan. Ze zij: 'ik heb wel een idee, Ariebarie, als je het zo spannend vindt om Xara mee te vragen, dan kunnen wij toch meegaan! Dan vraag je haar mee gewoon als vrienden en dan kan je op het dansfeest proberen om haar een kusje te geven op de wang.. en wij zijn dan in de buurt als je te bang wordt.' Dat vond Ariebarie wel een goed idee. Hij ging terug naar oerieboeriedorp.. en daar zag hij Xara op een bankje voor haar paddenstoel zitten. Ze keek naar hem en toen begon Ariebarie te blozen. Zijn hele wangetjes kleurden knalrood! 'Hallo!' zei Xara. En toch raapte Ariebarie zijn moed bij elkaar en vroeg: 'Xara, zou je het leuk vinden om samen met mij naar het dansfeest te gaan?' Xara sprong op, rende naar Ariebarie toe en omhelsde hem. 'Ik dacht dat je het nooit zou vragen! Jij bent mijn allerbeste vriendje Arie! Natuurlijk gaan wij samen!!'

Op de dag van het dansfeest gingen Prins Samuel en Prinses Millie door de magische lachspiegels heen. Die stonden nog steeds op de grote ijsvlakte. Toen ze weer zo klein als oerieboeries waren, vlogen ze samen met babydraakje helemaal naar het dorp. Alle gnoompjes waren er al en ze gaven het mooiste licht! Gnoompjes zijn altijd ideaal als je feestverlichting nodig hebt. En Millie en Samuel zwaaiden vrolijk naar Charlotte, Sofia en Lumie. 'Hallo! Hallo allemaal!'. Het feest kan beginnen! Xara en Millie gaven elkaar een kleine, maar dikke oerieboerie knuffel. En Samuel vroeg aan Ariebarie of hij al tegen Xara had verteld dat hij verliefd op haar is. 'Nee' zei Ariebarie... 'ik weet niet goed hoe'. De muziek begon en iedereen begon te dansen.

De kindjes-boeries waren al volop aan het spelen met zeepbellen. En er waren een paar oerieboeries paddenstoelen hapjes aan het eten. 'Kom!' zei Millie tegen Samuel.. 'Wij gaan ook in een zeepbel zitten! Nu we zo klein zijn als oerieboeries moeten we dat tocht echt eens proberen! En dan heeft Ariebarie een momentje alleen met Xara...' En daar gingen Millie en Samuel met een zeepbel de lucht in. Wow, wat een mooi uitzicht! Ondertussen waren Ariebarie en Xara samen aan het dansen. Het was een heel mooi, rustig liedje. Ariebarie hield Xara goed vast en liet haar een pirouette draaien met haar mooie jurk. En toen gaf hij snel een kusje op haar wang. En daar bloosde Xara van! De rest van de dag hebben ze samen veel gelachen, gedanst en hapjes gegeten. Na het feest, toen iedereen moe was, liepen ze terug naar hun paddenstoelen. En daar bij het deurtje, gaf Xara ook een klein kusje op de wang van Ariebarie! Voor Ariebarie was dit het mooiste dansfeest die hij ooit meegemaakt heeft!

Verhaal 19 Boek 3 (door Yva)

Paddenstoelen hapjes.

Kijzer Abel en Kristelientje de wensvlinder waren samen in het grote kasteel. 'Het is hier wel erg stil he...' 'Zullen we een keer alle oerieboeries uitnodigen bij ons om met zijn allen te barbecueën?' Dat vonden ze samen een goed idee. Maar wacht even. Wat eten oerieboeries ook alweer? Paddenstoelen! Heel veel verschillende paddenstoelen, in het klein en in het groot. Gebakken, rauw, met dipsaus, paddenstoelen pastij, paddenstoelen sap... alles zit vol met die dingen, paddenstoelen! 'Ik heb nog nooit een paddenstoel op' zei Kijzer Abel. 'Zullen we dat dan een keertje proberen?' vroeg Kristelientje. En dat gingen ze doen. Kristelientje vloog naar Prinses Millie en Prins Samuel toe om te vragen of hun wisten hoe ze een lekkere paddenstoelen barbecue konden maken voor de oerieboeries. Een paddenstoelen-Q! Millie knikte van nee. Ze had geen idee en ze wilde echt geen paddenstoelen eten. Maar Prins Samuel wou wel helpen. Hij probeert altijd nieuwe hapjes uit! Laatst had Prins Samuel een bakje met rode saus gekregen, ketchup, dat vond hij zo lekker dat hij het hele bakje ging uitlikken! Ook drinkt Prins Samuel altijd de bananen milkshakes leeg van zijn zus.. want Millie wil dat lekkere sapje nooit proberen. Dus zei Prins Samuel tegen Kristelientje: 'Is goed, ik ga jullie helpen, maar dan wil ik straks wel mee-eten!' En prins Samuel en Kristelientje gingen samen naar paddenstoelen veld. Daar was een oerieboerie paddenstoelen aan het plukken. 'Hallo' zei Samuel. En hij vroeg: 'weet jij welke paddenstoelen de lekkerste zijn voor een paddenstoelen-Q?' 'Ooohhh!' zei de oerieboerie.. 'daar gaat mijn buikje van knorren! Ik ben gek op paddenstoelen-Q's!' En kristelientje en Samuel keken elkaar blij aan. 'Haha, je mag straks in het kasteel van Kijzer Abel en Kristelientje komen eten.. maar dan moeten we wel eerst de beste paddenstoelen gevonden hebben voor de Q.' En toen draaide de oerieboerie zich om. Hij mompelde wat dingetjes. Hij rommelde in zijn mandje.. maar hij kreeg het zo snel niet gevonden. 'Wacht.' zei hij. En hij liep verderop. Hij plukte een paar paddenstoelen, schudde ze een beetje, kneep er een paar keer in en dan gooide hij ze achterover weer weg. En toen zag hij er 1. Een mooie goud-witte paddenstoel. Hij plukte hem, schudde een beetje, kneep erin en knikte tevreden. 'Deze, mijn lieve jongen, deze paddenstoel is perfect voor op de barbecue. Knapperig van buiten en sappig van binnen.' Prins Samuel pakte de paddenstoel aan en bedankte de oerieboerie. Toen liet hij Kristelientje nog veel meer van precies dezelfde paddenstoelen wensen:

Deze paddenstoel is perfect, maar het is er maar 1.

Ik heb er veel meer nodig, oh, en ik wens ook een mandje van steen.

Anders hebben we niks om al die paddenstoelen in te doen.

Ik ben gek op groen!

En POEF, Kristelientje zorgde ervoor dat alle paddenstoelen in het stenen mandje terecht kwamen. Samen liepen Samuel en Kristelientje terug naar het kasteel van Kijzer Abel. Daar maakten ze eerst alle paddenstoelen schoon, en ze gingen ze in kleine stukjes snijden. Het was veel werk en Prins Samuel had nu toch echt wel honger gekregen. 'Nog even de sausjes roeren en we kunnen de tafel dekken' zei Kijzer Abel. Kristelientje vloog met haar vlindervleugels door de keuken, ze pakte alle bordjes tegelijk en zette ze al vliegende 1 voor 1 op tafel. Prinses Millie had ondertussen alle oerieboeries uitgenodigd. Ze kwamen met mamadraak aangevlogen. Alle hongerige oerieboeries werden blij toen ze de lucht roken. Barbacuen ruikt altijd zo lekker! Dan ruik je de paddenstoelen al die je zo meteen gaat proeven. En Ariebarie riep: 'hier wordt mijn neus zo blij van!'. Xara moest hard lachen, en ze zei: 'hier wordt mijn buikje zo blij van.' Alle oerieboeries zaten aan tafel in het kasteel. Kijzer Abel en Kristelientje hebben de aller gezelligste paddestoelen-Q georganiseerd! Iedereen heeft heel goed gegeten. En na het eten? Gingen de oerieboeries vrolijk met de magische poort van Kijzer Abel spelen. Steeds wanneer ze er voor gingen staan, ging de poort vanzelf open! En dan renden ze er allemaal vrolijk doorheen. En daarna... ook weer vanzelf terug dicht. Dat blijft leuk speelgoed.

Verhaal 20 Boek 3 (door Opa)

Pappa draak en de ridder.

GRIM GRAM GROM. Papa draak geniet van een lekker glaasje lava-sap..hij zit heerlijk rustig voor zijn huisje en leest de sprookjesland-krant. Maar wat staat daar in krant? En papadraak leest : " De Eerste grote drakenvanger is onderweg naar Sprookjesland"..Daar schrikt papa draak van, vlug rent hij naar binnen om het slechte nieuws aan mama-draak te vertellen.. Die avond kunnen mama en papa draak niet slapen. Ze zijn bang voor de drakenvanger, en bang dat hij baby-draakje meeneemt.

Ook de Oerieboeries hebben het in de krant gelezen. En hebben besloten om de draken te helpen, De volgende dag zijn alle Oerieboeries al vroeg vertrokken naar de draken, ze hebben paddenstoelen-stammetjes bij om een hek rond de draken te bouwen. De hele dag wordt er aan het grote hek gebouwd. Maar nog voordat het hek helemaal klaar is verschijnt er in de verte een grote ridder met een zwaard. Hij komt steeds dichterbij..En met een grote zwaai van zijn zwaard hakt hij het hek om.."Waar is de draak?" roept hij.. Alle oerieboeries vluchten weg, want de ridder is wel 2 meter groot, met een heel scherp zwaard.. iedereen vlucht dus, behalve papa-draak, die gaat naar buiten tot vlak voor de ridder en zegt : "Wat kom jij hier doen?" en de ridder zegt : "Ik krijg een gouden dubloen per draak van mijn koning". "en hoeveel heb je er al?" Vraagt papa draak, "Nul komma nul zegt de ridder, want nog nooit heeft een ridder een draak gevangen". Pappa draak moet een beetje lachen en zegt:" GRIM GRAM GROM, Ik heb een idee, we hebben een potje met daarin de baby-tandjes van baby-draakje. Ik geef jou een tandje, dan kan je terug naar ridderland, en daar vertellen dat je voor deze tand gevochten hebt met een echte draak..of ik eet je hier nu op...en papa draak strekt zijn grote vleugels" De ridder schrikt, en bukt, want een broodje ridder wil hij ook niet worden.. En zo gebeurde het, De ridder ging terug naar huis en de rust is wedergekeerd in sprookjesland.

Verhaal 21 Boek 3 (door Opa)

Onrust in Sprookjesland.

Het is een donkere grijze dag in sprookjesland, Xara en Ariebarie zijn op de grens bij de Grote mensenwereld en hebben zich verstopt in een konijnenholletje, Heel voorzichtig kijken ze naar wat er in de verte gebeurt, daar zijn de grote mensen bezig met grote gele machines, en met kettingzagen die veel lawaai maken. Alle bomen achter hen zijn al omgekapt, en daar ligt nu een lange zwarte baan. Ariebarie snapt er niks van, totdat Xara heel stil uitlegt wat daar gebeurt, "Die grote mensen zijn een snelweg aan het maken voor hun stinkende auto's, eerst komen de houthakkers en hakken alle bomen om, dan komt die grote gele machine en duwt al het zand opzij, en dan komen vrachtwagens met zwart spul dat ze op de grond gooien, en al die dingen komen hierheen, Dus als we niet snel iets doen is het hele sprookjesland dadelijk verdwenen onder dat zwarte spul, en bestaan we niet meer". Ariebarie schrikt hiervan, en zo snel ze kunnen rennen ze naar Koning Lucas en vertellen wat ze gezien hebben. De Koning denkt even na en zegt tegen Xara: "Vertel dit aan iedereen in heel sprookjesland ". We verzamelen ons vanavond allemaal bij de oude eik, en gaan overleggen wat we kunnen doen.

Ariebarie rent vlug naar het Zuiden en vertelt het aan koningin Yvanna en Cobina de tandenfee, en Xara rent naar het noorden en vertelt het aan alle andere oeriebieries ,Koning Abel, prinses Millie en prins Samuel, Tsarina Karina, Wiert de Wijze wizzerd en vervolgens ook aan de draken. Op de terugweg vertelt ze het zelfs tegen de gemene apen en aan de Snarfen. Iedereen is heel bang voor wat er gaat gebeuren.

Die avond is heel sprookjesland verzameld bij de oude eik, De soldaatjes van Koning Lucas roepen "STILTE,STILTE". En koning Abel spreekt luid: " Wie heeft de oplossing voor ons probleem? Want als we niks doen bestaat ons mooie land straks niet meer". Kristelientje steekt haar hand op en zegt: "Wensen jullie die mensen gewoon weg, dan betover ik ze in mieren..Wiert de Wizzerd vindt dat geen goed idee, want hij wil de grote mensen met een toverspreuk veranderen in muggen, En de draken willen maar 1 ding..en dat is die grote mensen opeten. "NEE" roept Koning Lucas dan luid, want dan komen er gewoon meer mensen om die weg af te maken, Maar ik heb een beter idee, We hebben onzichtbaarheids-poeder nodig, dat strooien we over heel sprookjesland, want als de grote mensen ons niet kunnen zien, dan kunnen ze ook geen weg maken. En dan lijkt het net of er in plaats van ons land een heel diep ravijn is.

Nog diezelfde nacht kookt Svetlaan de gemene heks het onzichtbaarheids-poeder in haar toverpot, en geeft dit aan iedereen. Binnen een paar uren is het hele sprookjesland

bedekt met dit poeder. Voor onze vrienden in Sprookjesland verandert er niks, zij kunnen het land nog gewoon zien. Maar smorgens als de grote mensen weer aan de weg gaan werken en vlakbij het sprookjesland zijn, zien ze iets raars, “Waar komt dit ravijn vandaan?”. Zeggen ze. “Dat was er gisteren nog niet?” “En een brug bouwen over dat ravijn is te duur”. “Dus stopt de weg hier....”.

De volgende avond is er groot feest in het Oerieboerie-dorpje, iedereen is blij dat dit avontuur goed is afgelopen, en wie is er superblij? Ariebarie, want nu heeft hij vlak bij de grens een super racebaan voor zijn race-auto.

Grote mensen houthakkers.

Gele bulldozer.

Verhaal 22 Boek 3 (door Opa)

Aakie-Draakie en de hardloopwedstrijd.

"Ik ben sneller"... "Nee ik ben sneller". Roepen Prins Samuel en Prinses Millie al de hele middag tegen elkaar, terwijl ze op het veld aan het hardlopen zijn. Van de paddenstoel tot de grote eik, ongeveer 100 meter sprinten. Soms wint Samuel en soms wint Millie.

Tegelijkertijd is in het zonder-zon-land ook iemand aan het trainen met hardlopen, het is Aakie-Draakie, de neef van baby-draak. Hij heeft zijn beste hardloopschoenen aan, en is bezig om ook te leren sprinten. Hij vliegt eerst een paar meter, dan rent hij een stukje en vliegt vervolgens over de finish.

Koning Abel staat bovenop zijn kasteel..Kijkt hij naar links ziet hij Aakie-Draakie, en kijkt hij naar rechts ziet hij Millie en Samuel trainen. En hij denkt:" Die moesten maar een keer een wedstrijd houden, wie nu echt het snelste is." En na een paar dagen heeft Koning Abel het geregeld. Vlakbij het Oerieboerie-dorp heeft hij op een bospad een atletiekbaan van 100 meter gemaakt. Alle Oerieboeries zijn er om te kijken. Want wie is er echt sneller? De starter is Koning Abel, en bij de finish staat Ariebarie met een zwart-wit geblokte vlak.

Prins Samuel en Prinses Millie staan aan de startlijn met roze schoentjes aan. Aakie-draakie heeft zijn schoenen uit gedaan, want zijn grote klauwen pasten er niet goed in. En koning Abel roept "OP JULLIE PLAATSEN...START". Alle 3 rennen ze, zo hard als ze kunnen..zij aan zij...tot bij de finish. Maar wie heeft er gewonnen? Dat zullen we nooit weten , want Ariebarie was in slaap gevallen..

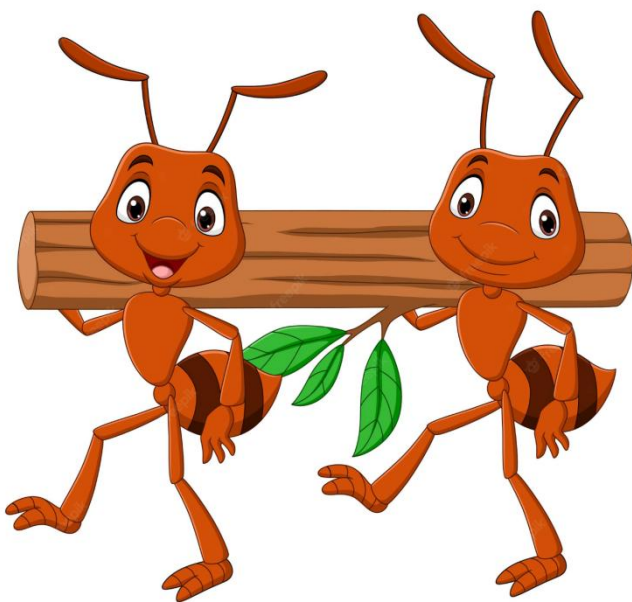
Aakie-draakie en Prinses Millie.

Verhaal 23 Boek 3 (door Robin en Yva)

Mini miertjes.

Langs het bakkertje, heel diep in de grond, wonen allemaal mini-miertjes. Ze wonen daar in een grote zandhoop en daar hebben ze allemaal kleine tunneltjes gegraven. Door die tunneltjes lopen de mini miertjes wanneer ze naar hun eigen kamertjes gaan, of wanneer ze eten gaan zoeken, of wanneer ze gewoon zin hebben in een wandelingetje. De mini-miertjes zijn heel tevreden in hun mooie tunneltjes-hoop! Maar op een dag, lagen de mini-miertjes 's middags te slapen. En werden ze wakker gemaakt door een hoop lawaai. BOINK BOINK BOINK. Alle zand-tunnels stortten in, alle mini miertjes waren in paniek door elkaar aan het rennen. 'Waar ben je, zusje mier?!' 'Waar ben je mama mier?!' Alle miertjes waren elkaar kwijt doordat de tunnels ingestort waren. En toen opnieuw: BOINK BOINK BOINK.. en opnieuw.. Na een tijdje werd het geluid minder. De grond trilde niet meer en dus begonnen de grotere mini-miertjes alle tunnels weer te maken. Alle gangetjes werden weer zoals het eerst was. Alle miertjes hadden elkaar weer gevonden en waren allemaal weer blij. Maar toen... begon de grond alweer te trillen van het lawaai! BOINK BOINK... Oh nee!! Alle tunnels stortten weer in, alle miertjes zijn elkaar weer kwijt. En ze rennen alweer helemaal in paniek door elkaar heen. 'Wat zou er aan de hand zijn?' vroeg baby-miertje. 'Weet je wat, we gaan omstebeurt op de uitkijk staat.' En dat deden ze. 1 miertje bleef boven de zandhoop terwijl de andere miertjes alle tunnels weer gingen maken. Het miertje bleef daar uren staan kijken of er iets gebeurde. Maar er gebeurde helemaal niks. Geen harde geluiden, geen trillende grond. Het miertje werd een beetje moe en ging terug naar binnen toe om te slapen. Een ander miertje kwam in de plaats. Hij ging nu op uitkijk staan. Hij keek ook overal rond om te zoeken waar het geluid steeds vandaan kwam. En toen ineens, kwam daar een oerieboerie. Die was zo groot! Mini miertjes zijn maar piep klein, dus voor hun zijn oerieboeries net reuzen! En deze oerieboerie had een bal bij zich. Het leek wel op Ariebarie die ging oefenen met voetballen. En ja hoor... De grote oerieboerie traptte de bal helemaal tegen de muur van het bakkertje. BOINK BOINK BOINK... en nu wist het mini-miertje waar het lawaai vandaan kwam en waarom de grond zo trilde. Maar de mini-miertjes waren hier helemaal niet blij mee. Ze gingen een plannetje bedenken zodat Ariebarie nooit meer tegen deze muur ging voetballen. Zo zou hun huisje altijd heel blijven en zouden alle mini-miertjes hier weer veilig kunnen wonen. 'Ik heb een idee' zei een mini-miertje. 'We plakken vannacht met allemaal stokjes en bladeren een boodschap op de muur.' En dat deden ze. De stokjes waren zwaar, de bladeren waren groot. Maar na uren werken hadden de mini-miertjes deze tekst op de muur geschreven: STOP BOINK BOINK. Ze waren er heel trots op! Na al dat werken waren ze moe geworden en gingen ze slapen. Toen ze wakker werden, zagen ze dat alle stokjes en bladeren van de muur afgewaaid waren! Oh nee! En daar kwam de oerieboerie alweer... BOINK BOINK BOINK. Wat een chaos. Alle tunneltjes waren weer kapot. Alle mieren waren elkaar weer kwijt. En toen moesten ze een

ander plannetje bedenken. 'Ik heb een idee' zei een miertje. 'We wonen naast een bakkertje. We gaan vannacht allemaal in de bakkerij klimmen en daar maken wij een grote taart voor Ariebarie met een boodschap erop'. En dat gingen ze doen. Ze gingen met zijn allen. En ze maakten een hele grote taart. Op die taart maakten ze een plaatje van een mier. Een verdrietige mier met een traantje bij zijn oog. En de tekst erbij: BOINK BOINK. De mini-miertjes waren best trots op hun zelfgebakken taart. En na al dat harde werken, hadden ze zoveel honger gekregen! Een paar grote miertjes deden hun mondjes open en kwamen steeds dichterbij de mieren-taart. 'Neee!' riep een mini-miertje. 'Niet eten! Deze is voor Ariebarie!' En nog net op tijd hielden de miertjes zichzelf tegen. Ze gingen allemaal terug naar buiten toe en gingen bij het raam kijken of hun plannetje deze keer wel zou lukken. De volgende ochtend kwam Ariebarie weer terug met de bal. BOINK BOINK BOINK.. en toen rende de bakker naar buiten en hij riep: Hey, Ariebarie, stop met dat lawaai! En kom kijken naar deze taart!' En vanaf toen hoorden de mini-miertjes nooit meer zoveel lawaai en ging de grond ook nooit meer trillen. Ariebarie ging voortaan altijd voetballen in Lommelarisland.

Mini-Miertjes.

Het Bakkertje.

Verhaal 24 Boek 3 (door Yva)

Mini miertjes in de bakkerij.

De mini-miertjes zijn gek op eten. Ze eten alles dat ze tegenkomen! Appeltjes, paddenstoelen kruimels, ze likken graag het water van de gras sprietjes... maar het aller-lekkerste is dat wat ze nog nooit geproefd hebben. Ze wonen nog steeds allemaal langs de bakkerij. En het oerieboerie bakkertje bakt steeds de aller-lekkerste dingetjes. Taarten, croissantjes, cupcakes... en dat ruikt allemaal zo ontzettend lekker. En dat weten de mini-miertjes maar al te goed! Ze ruiken elke dag hoe heerlijk al die hapjes zouden moeten smaken. Maar ze hebben nog nooit een hapje op. De mini-miertjes weten dat dit niet mag van de bakker. En toch. In een donkere nacht, werden de mini-miertjes wakker. Ze hadden heel veel honger en ze dachten aan de lekkere cupcakes die daarbinnen al klaarstonden, te wachten tot het ochtend was. In de ochtend zouden alle oerieboeries wakker worden en naar het bakkertje gaan om de cupcakes op te eten. De mini-miertjes wilden toch graag eens proeven. Dus ze gingen naar binnen toe... Alle miertjes gingen samen in een hele lange rij, 1 voor 1. Ze klommen door het raam. Ze klommen over het aanrecht. En toen stond daar een hele lekkere cupcake... en daarnaast zagen ze de aller-lekkerste taart. En een croissantje! De miertjes wilden net gaan happen tot opeens de lampen aangingen. KLIK. De bakker kwam even beneden kijken of alles wel goed was. Hij zag er erg moe uit. Alle mini-miertjes renden heel snel weg. Ze gingen allemaal verstoppertje achter de kopjes, borden en grote beslagkommen. De bakker zag ze niet. Hij deed het licht weer uit en ging terug naar boven toe. Hij ging verder slapen. Op dat moment renden de miertjes heel snel weer tevoorschijn. Ennnn HAP, hap hap hap.. Hap hap hap.. Ze aten alles op. Nu bleven er alleen nog maar kruimels over. De hele vloer lag vol, het hele aanrecht was 1 grote bende geworden. En de mini-miertjes? Die waren moe geworden van het lekkere eten. Ze liepen in 1 lange rij met hun volle buikjes terug naar de grote zandhoop: thuis. Daar gingen ze door de tunneltjes allemaal naar hun eigen slaapkamertjes toe. En ze sliepen meteen. Toen de bakker wakker werd, schrok hij. Waar waren alle lekkere taartjes en cupcakes gebleven?! Zouden de miertjes dit gedaan hebben? Ojee... De hele dag waren alle oerieboeries chagrijnig omdat ze honger hadden. Ze hadden geen ontbijt op. En toen zei Xara: 'We kunnen aan Yvana de witte fee vragen of ze een toverspreuk weet zodat de mini-miertjes nooit meer in het bakkerijtje komen.' Dat vond de bakker een goed idee. Maar of hij daar ooit tijd voor heeft gehad? Dat is een ander verhaal. De bakker moest namelijk de hele dag alle cupcakes en taartjes opnieuw bakken. En dat duurt heel lang.

Verhaal 25 Boek 3 (door Suus)

Mollemientje.

Tringelingelingeling goedemorgen wakker worden klinkt het uit het wekkertje van Suzie. Suzie springt meteen uit haar aardbeien bedje, en zet haar douche aan en frist zich heerlijk op met aardbeienzeep. Vandaag komen de Vrolijke aardbeien vriendjes bij Suzie op de Heide spelen en aardbei vriendinnetje Sofietje is jarig vandaag dus dat wordt weer een gezellig feest. Suzie trekt haar aardbeien gordijntjes open, ze schrikt heel erg, ooooh nee al mijn aardbeitjes nog eens aan toe zeg, maar wat is dit nu? Heel de heide is vol met bergjes zand. De glijbaan staat scheef, de watertafel ook, de aardbeien wipwap is omgevallen.

Wat een pech, hoe moet dat nu denkt Suzie verdrietig, straks komen de Vrolijke aardbeien vriendjes, er moet nog van alles gedaan en versierd worden voor het grote feest. Suzie trekt haar mooie aardbeien jurkje aan en rent naar haar vriendje Ariebarie voor hulp te vragen. Ze klopt hard op de deur van het paddenstoelhuisje. Moet je kijken wat er gebeurd is roept Suzie, het is verschrikkelijk. Wie zou dit gedaan hebben? Zelfs het speelhuisje van de vriendjes staat helemaal scheef. Weet je wat zei Ariebarie we roepen de oplos-oerieboerie erbij, die heeft vast wel een idee. Ariebarie rent al weg. Ineens hoort Suzie een zacht stemmetje, uhhueuhumm, ik ben mollemientje, ik zou zo graag jullie nieuwe vriendje zijn, ik hoor jullie vaak lachen en liedjes zingen, jullie doen allemaal leuke dingen. Alleen overdag ben ik vaak te moe, dan moet ik juist naar bedje toe. En kom ik naar boven geklommen en sta op mijn hoopje zand, dan denk ik wat is er nu weer aan de hand? Alle Vrolijke vriendjes zijn dan weg, die liggen in hun bedjes, iedere dag probeer ik het weer, wat een pech zeg. Het is dan al donker, er brandt een lichtje in het aardbeien huisje van Suzie op de Hei, nou dan ga ik maar weer denk ik dan, kruip ik weg maar ben niet blij. Dus sorry Suzie voor alle rommel die ik heb gedaan, ik ben er verdrietig van, ik kan maar beter gaan. Juist op dat moment komt Yvanna de witte fee eraan, "wacht mollemientje ga nog niet weg blijf nog even staan". Molletjes leven 'snachts, dat is de natuur en is dus normaal, jij mollemientje mag voor 1x een wens doen, dat je vandaag wakker zal blijven, straks komen de Vrolijke Vriendjes allemaal. en gaan we feesten dansen zingen de hele dag door, en eten we lekkere aardbeien pannenkoekje taartjes, en sapjes er is meer dan genoeg hoor. ondertussen kwamen er steeds meer vriendjes uit het Oerieboerie dorp en gingen meteen, alle hoopjes zand opruimen en het speelgoed recht zetten een voor een. Het werd een supergezellige vrolijke verjaardag, Mollemientje was heel blij dat ze mee mocht feesten en verliet het feest met een grote lach. Suzie bedankte haar oeriboerie vriendjes, en de lieve witte fee.

Verhaal 26 Boek 3 (door Opa)

Kleertjes Shoppen.

Het is erg druk geweest deze week in de kledingwinkel van Moon, ze heeft erg veel verkocht. Xara en Prinses Millie komen ook de winkel binnen om nieuwe kleertjes te kopen. Waarop Moon verteld: "Alle Oerieboeries kopen hier hun kleertjes, maar het is altijd hetzelfde, een groen of rood shirtje, of een wit-rode broek, ik wou dat ik iets anders in de winkel had, iets aparts wat ze nergens anders verkopen." Xara denkt even na, en heeft de oplossing: "Kom" zegt ze, "We gaan zelf iets ontwerpen". De hele middag zijn Moon, Xara en Millie aan het tekenen. En hebben eindelijk een ontwerp klaar, "En nu?", vraagt Millie. "Hoe kunnen we dit op onze kleding krijgen?". "Kom maar mee en volg wijze Xara", Lacht Xara. "En laten we 3 lege t-shirts meenemen."

Even later staan onze 3 vrienden in het schuurtje van Jalo-Boerie, want hij kent een heel speciale toverspreuk. Hij kan namelijk je wensen op een t-shirt laten verschijnen. Jalo-Boerie kijkt naar het ontwerp en zegt:

kleine plinten, grote plinten, laat het ik het op je shirt printen...en floeps het staat op alle 3 de t-shirts..

Moon kijkt erna en is helemaal blij, Nu heeft ze iets wat niemand anders verkoopt. Xara, Millie en Moon trekken alle 3 hetzelfde t-shirtje aan en lachen: "Nu lijken we wel zusjes..hahaha".

Verhaal 27 Boek 3 (Sam – 3 jaar)

Baby kikkers.

Er was eens een dag. En er was een baby kikker. Nee, er waren twee baby kikkers. Ze zitten op je arm. 'Mammy', zegt Sam, 'jij bent de witte fee van het zuiden, jij moet mama kikker terug toveren'. En Yvana de witte fee zei: 'Ikker ikker ikker, ik tover mama kikker!' POEF en toen was mama kikker bij de baby kikkers. De Baby kikkers waren heel blij en gingen kwaken: Bwubit, Bwubittt. Mamakikker was ook heel blij en ging de babykikkers knuffelen. En toen vielen ze samen knuffelend in slaap.

Verhaal 28 Boek 3 (Door Yva)

Prinses Millie in de sneeuw.

Op een dag werd Prinses Millie wakker na een hele mooie droom. Ze droomde die nacht dat ze samen met de gemene heks aan het spelen was in de sneeuw. Svetlaan, de gemene heks, woont in het ijspaleis langs de grote ijsvlakte. En op die ijsvlakte staan de magische lachspiegels waar de prins en de prinses al vaker doorheen hebben gelopen om net zo klein als oerieboeries te worden! Maar Svetlaan is een gemene heks die net zoals de snarfen altijd bezig is met gemene plannetjes bedenken. Ze kan heel goed toveren, met zwarte magie. Maar toch droomde Prinses Millie deze nacht dat ze een hele gezellige tijd kon hebben met de gemene heks. Tijdens het ontbijt bleef ze aan de droom denken. 'Wat is er aan de hand?' vroeg haar broertje, Prins Samuel. 'Ik droomde vannacht over Svetlaan, de gemene heks. Ik denk dat ik maar eens naar haar toe ga vandaag.' Maar dat vond Prins Samuel een heel slecht idee. 'Dat is gevaarlijk, Millie!' En toch zou ze gaan.

Prinses Millie maakte haar paard klaar. Ze begonnen samen aan de lange tocht door het verboden ravijn en over de ijsvlakte. Haar paard ging niet zo snel, want het was een hele moeilijke en gevaarlijke tocht. En over de ijsvlakte moest Prinses Millie zelfs langs haar paard wandelen omdat het paardje steeds weggleed met zijn pootjes. Millie hield hem rechtop en samen gingen ze langzaam, stapte voor stapje verder.

Toen ze eenmaal bij het ijspaleis van Svetlaan kwamen, klopte Millie op de deur. KNOK KNOK KNOK. 'Wie is daahaar?' vroeg de gemene heks. 'Ik ben het, Prinses Millie van het Noorden'. En toen ging de deur vanzelf open. Prinses Millie liep naar binnen en daar was het erg donker en koud. Er was niemand. 'Waar ben je, Svetlaan?' riep ze. En daar kwam de heks al aangelopen. En ze zei: 'Ik wist dat je vandaag zou komen Millie. Ik had namelijk een tover papje gemaakt die jou nieuwsgierig zou maken.' En de heks legde het verder uit: 'Ik word steeds ouder, en ik kan mezelf niet jonger toveren. Dat heb ik al geprobeerd, maar dat lukt nooit. Maar omdat ik steeds ouder wordt, heb ik een jong meisje nodig die alles van mij gaat leren. Millie, jij wordt de nieuwe heks.' En daar schrok Prinses Millie erg van. 'Ik zal je alles leren, kindje. En jouw bed staat hier in de kast.' Svetlaan deed een deurtje open van de bezemkast. Alle stof dwarrelde in het rond en 2 muisjes renden snel weg. 'Nee dankje' zei Millie... en ze wilde naar buiten lopen. Maar de heks hield haar tegen: 'Ik weet dat je nieuwsgierig bent Millie, ik weet dat je graag wilt leren toveren.' En de heks hield de grote deur dicht zodat Millie niet naar buiten kon. Gelukkig wist Prins Samuel precies waar Millie naartoe was gegaan, en hij had Papadraak al geroepen om haar in de gaten te houden. Op dat moment landde papadraak op de grote ijsvlakte. En hij riep: 'Svetlaan, laat Prinses Millie naar buiten gaan, of ik ga vuur spuwen!' En je weet wat er gebeurd wanneer er vuur op het ijs komt. Dan smelt het hele ijspaleis! Svetlaan hoefde daar geen 2 keer over na te denken. Ze liet Millie gaan. En samen met papadraak vlogen de prinses en haar

paard helemaal terug naar hun eigen kasteel in het hoge Noorden. En de gemene heks, die had nog steeds geen opvolger gevonden. Eind goed, al goed.

Verhaal 29 Boek 3 (Door Yva)

Het nieuwe spelletje.

Op een middag waren Ariebarie en Xara een spelletje aan het spelen. 'Hee.. jij wint altijd!' riep Xara. 'Zullen we een keer een ander spelletje spelen?' 'Is goed' zei Ariebarie. 'Maar wat gaan we spelen dan?' Alle spelletjes hebben we al zo vaak gespeeld.' En toen zei Xara: 'We kunnen een nieuwe spelletje verzinnen. Een spelletje dat we nog nooit gespeeld hebben. Misschien kan ik dan ook een keer winnen.' En dat gingen ze doen. Xara en Ariebarie liepen samen een klein rondje door oerieboerie dorp. Ze waren inspiratie aan het opdoen voor hun eigen spelletje. 'Ik weet iets!' riep Xara toen ze een paar noten onder een boom zag liggen. 'We rapen de noten op, leggen ze allemaal op een rijtje en dan gaan we verderop staan en met een andere noot rollen tot dat het rijtje noten omgerold is.' Ariebarie vond dat een leuk idee. Ze raaptten alle noten op en legden ze netjes op 1 rij. Xara maakte met een stokje een cirkel in het zand. 'In deze cirkel moeten we staan wanneer we aan de beurt zijn', zei ze. En Ariebarie gaf haar een hele ronde, mooie noot om mee te beginnen. 'Wie de meeste noten kan omrollen is de winnaar!'. En het spel kon beginnen. Xara gooide als eerste en ze rolde welgeteld 2 noten om. 'Twee noten is twee punten! Ik sta voor!' 'Ja', zei Ariebarie, 'maar alleen maar omdat ik nog niet aan de beurt ben geweest.' En toen rolde Ariabarie ook met de noot. Ook twee punten voor hem! 'Mijn beurt!' riep Xara. En ze rolde weer heel hard met de noot... een beetje te hard. De noot rolde heel ver naar het bos toe. Hij ligt nu vast ergens in het hoge gras aan de bosrand. Xara en Ariebarie gingen samen kijken. De noot was nergens te bekennen! Ze zochten en ze zochten. En toen ineens stond daar een snarfje. Een klein snarfje. Een klein, dik snarfje. Hij was ergens op aan het kauwen en hij zei: 'die noot krijgen jullie noooooit meer terug, hij was erg lekker!...' Xara en Ariebarie vonden dat niet zo lief van het snarfje. Maar ze wilden graag weer verder spelen. Dus Ariebarie pakte een andere noot en zei: 'Kom, Xara, we gebruiken deze noot nu wel'. En dat gingen ze doen. Maar op dat moment kwam de dikke, kleine snarf hun achterna gelopen. 'Wil je graag met ons meespelen?' vroeg Xara. Maar nee... dat wou het snarfje niet. Hij pakte 1 noot uit het rijtje en at hem op! En daarna nog 1. 'Heeee, niet doen!' riep Xara. 'Wij zijn een spelletje aan het spelen met de noten, stoute snarf!' En toen had Ariebarie een idee. Hij hield een glimmende, bruine steen omhoog en zei: 'Kijk, snarf.. dit is een heel speciaal nootje. Deze is het allermooiste en het allerlekkerste. Wil jij hem opeten?' De snarf werd er hongerig van en knikte: ja! De snarf kwam dichterbij om de noot te willen pakken. Maar op dat moment gooide Ariebarie de glimmende steen heeeeeeeel ver weg, helemaal het donkere bos in. De snarf rende er achteraan. 'Zo', zei Ariebarie.. 'die zien we voorlopig niet meer terug.' En daarna hebben Xara en Ariebarie nog de hele middag samen met de noten gespeeld. En wie er had gewonnen? Degene die het meeste plezier heeft gehad! Xara en Ariebarie tegelijk, want ze zijn beide gek op spelletjes spelen met elkaar.

Verhaal 30 boek 3 (door opa)

Tandpijn.

Het is nog heel vroeg in de morgen als iedereen in heel Sprookjesland wakker schrikt, in de verte horen ze een heel hard geschreeuw " GRRROMMM, GRRRAUWW, GRRROMMM, AUWWW." Ook Xara rent naar buiten om te kijken waar dit geluid vandaan komt, op het moment dat ze op straat is, komt Mama draak aanvliegen, en zegt: "Vlug Xara, je moet ons helpen, Want Papa draak heeft heel erge tandpijn !!". Xara weet precies wat ze moet doen, en rent naar Ariebarie : "Vlug Arie pak je race-auto, het is een noodgeval !!". Roept ze. Beide springen ze in de race-auto en rijden weg, terwijl Xara de weg wijst, "hier linksaf, hier rechtsaf, nu rechtdoor en weer rechtsaf", Zo racen ze door het sprookjesland helemaal tot de Minderminnenzee en kloppen bij Cobina de lieve tandenfee aan de deur. Cobina had de race-auto al gehoord omdat Ariebarie de hele tijd "VROEMMM,VROEMMM" riep.

Nadat Xara heeft uitgelegd wat het probleem is, pakt Cobina haar toverstaf en een zakje met toverpoeder, en racen ze alle 3 naar het Drakenland, waar papa draak nog steeds tandpijn heeft, " GRRROMMM, GRRRAUWW, GRRROMMM, AUWWW." roept Papa draak als hij Cobina de Tandenfee ziet. "Rustig" zegt Cobina, en blaast wat toverpoeder over papa draak heen, Papa draak wordt heel rustig en heeft ineens geen tandpijn meer. Nu heeft Cobina de tijd om de zere tand te bekijken. Ze zegt: "Sorry Papa draak. Maar die tand moet getrokken worden." Ariebarie en Xara kijken verwondert..Want hoe trek je zo een grote tand bij een reuze grote draak?

Gelukkig heeft Cobina dat al eens eerder gedaan, ze pakt de sleepkabel uit de race-auto en bindt deze aan de bumper vast, het andere einde knoopt ze om de zere draken tand, en springt in de race-auto, "Stil blijven zitten!!". Roept ze tegen Papa draak terwijl ze plankgas wegrijdt, de kabel staat strak...En floep, De tand is eruit.

Nog nooit was een draak zo blij, omdat hij geen tandpijn meer heeft. Die avond is Xara aan het knutselen, en maakt een mooie hanger van de draken tand.

Draken tand.

Cobina de lieve Tandenfee.

Verhaal 31 boek 3 (door opa)

Zeilen op het land.

Kijzer Abel en Koning Lucas zitten gezellig op het terras bij Abel een Paddenstoelenpilsje te drinken, en kletsen over hun uitvindingen en wat ze allemaal geknutseld hebben. Het waait buiten een beetje en plotseling heeft Abel een idee: "Weet je wat we eigenlijk zouden moeten bouwen? Een paar windkarren, Die rijden op de wind!! ,Gewoon een kar met een groot zeil erop..". Perfect roept Lucas, "we gaan alle materialen verzamelen, en die dingen bouwen, dan kunnen we vanmiddag nog gaan wind-racen". Abel gaat naar zijn schuurtje en pakt een paar kinderwagen wieltjes, wat hout , touw en een paar grote tafelkleden. En samen met Lucas timmert hij 2 windkarren in elkaar. Na een paar uren werk zijn de karren klaar, en staan ze op het bospad. "Vlug, Helmen opzetten". Roept Lucas, Het waait nu erg hard, en daar gaan we" ... En ze racen keihard over de bospaden, zonder te remmen, want die zijn ze vergeten te bouwen. Helemaal tot in Zonder Zon Land...waar het ineens niet meer waait. "En nu". Vraagt Lucas. "Moeten we wachten tot de wind de andere kant op waait?" Want daar hadden Lucas en Abel niet aan gedacht.

De rest van de dag zijn ze bezig met een paar touwen om hun windkarren terug naar het kasteel van Kijzer Abel te trekken. En supermoe van dit avontuur gaan ze weer op het terras zitten, en denken na over het volgende knutsel project.

Lucas en Abel en de Windkarren.

Verhaal 32 Boek 3 (Door Yva)

Drakenschool.

Er was eens een middag waarop babydraakje over sprookjesland aan het vliegen was. Babydraakje was bijna geen babydraakje meer. 'Na de zomer', vertelde ze tegen Xara Sniffel, 'dan ben ik een kindjedraakje!' Dat vonden Xara en het lieve snarfenmeisje wel interessant. 'Waarom pas na de zomer?' vroeg Sniffel. En het babydraakje ging vrolijk rondjes vliegen en ze riep: 'Dan mag ik naar drakenschool! Op drakenschool mogen alleen kindjes komen, geen babies.. en mamadraak zegt dat ik daar naartoe ga, dus na de zomer ben ik geen babydraakje meer!' Babydraakje is zo ontzettend blij. Wanneer kindjesdraakjes op school mogen, krijgen ze een naam en leren ze de allerleukste dingen! Babydraakje kan niet wachten tot na de zomer. Xara is ook blij voor babydraakje. Maar Sniffel zei: 'School is stom! Op snarfenschool leren we kleuren. Maar we krijgen altijd maar 1 kleurtje en we mogen nooit kiezen welke kleur we willen. We leren er ook schoenveters strikken... Maar niet zoals je zou denken. We moeten steeds de schoenveters van twee andere snarfjes aan elkaar vastbinden. En als ze dan willen lopen, dan vallen ze samen meteen om.' Sniffel is daar helemaal niet zo blij mee. Ze houdt er niet van om te leren pesten. Maar snarven zijn nou eenmaal erg gemeen. Xara is erg verbaasd. Ze zegt: 'School is leuk hoor. Op oerieboerie school leren we lezen en schrijven en we laten paddenstoelen groeien in een bakje met zand.' En toen keken Xara en Sniffel alletwee babydraakje aan. 'Ze vragen: 'Wat leer je dan allemaal op drakenschool?' Maar dat wist babydraakje niet zo goed. 'Ik hoop dat ik er leer vuurspuwen en ridders leer verslaan! Of misschien leer ik er wel salto's vliegen en landen op een rotsblok midden in de zee! Oh, misschien leer ik wel een nieuwe taal! Papadraak zegt dat de taal van GRIM GRAM GROM erg belangrijk is voor draakjes, maar waarom weet ik niet zo goed. Gewoon Nederlands praten lijkt me net zo makkelijk, maar papadraak zegt dat Ariebarie dat niet snapt, hij roept ons altijd met zijn geGRIM GRAM GROM...' Daar moeten Xara en Sniffel hard om lachen! En dan gaat babydraakje verder met vertellen: 'Maar het leukste val al is dat ik bijna een naam krijg!' Draakjes krijgen pas een naam na het eerste schooljaar. Want dan weet iedereen waar het draakje heel goed in is. Als je bijvoorbeeld goed bent in vliegen, krijg je een vlieg-achtige naam zoals Fly, Hoga of Jumbo. En als je als draakje goed bent in vuur spuwen, dan wordt je misschien wel Firre of Vuly genoemd. Er is zelfs een draakje goed in liedjes zingen en hij heet Sang. Sang zingt elke avond een mooi slaapliedje voor alle babydraakjes. 'Dat liedje... zal ik wel missen wanneer ik een kindjedraakje geworden ben', zegt het babydraakje. En toch kijkt ze er erg naar uit!

Verhaal 33 boek 3 (door opa)

Reuzenvlieger.

Het is een paar dagen geleden dat Kijzer Abel en Koning Lucas hun zeilkarren hebben gebouwd, Nu zijn ze op visite bij Ariebarie. Buiten waait het nog steeds hard en Ariebarie vraagt aan Abel en Lucas of ze zin hebben om ook te gaan vliegeren? Abel kijkt naar het kleine vliegertje van Ariebarie... "Wou jij met dat kleine vliegertje gaan spelen? Arie? Want ik heb een beter idee. Waarom maken we niet een heel grote vlieger? Het waait hard genoeg". "En maken we een vlieger met 2 staarten, zo groot als een Paddenstoelenhuis." En noemen die de MEGA-vlieger. "WOW" Zegt Ariebarie, "ja dat is leuk". Alle 3 gaan op pad om materiaal te verzamelen, Ariebarie gaat naar de kledingwinkel van Moon en haalt wel 10 meter sterke spijkerbroeken-stof, Abel gaat in het bos een hoop takken zoeken die groot genoeg zijn, En Lucas gaat zijn kris-kras-kros motortjes slopen om overal de metalen gaskabeltjes eruit te halen, om er vliegertouw van te maken. Midden op straat zijn ze alle 3 bezig om de MEGA-vlieger te bouwen, omdat de keukentafel van Ariebarie veel te klein is.

Alle andere Oerieboeries staan erbij op straat te kijken en vragen zich af wat er nu weer gebeurd. Na 2 dagen bouwen is de MEGA-vlieger eindelijk klaar, en het is ondertussen echt heel hard gaan waaien. "TESTVLUCHT !!" roept kijzer Abel..en ze lopen met de grote vlieger naar het paddenstoelenveld, want dat is groot genoeg voor deze MEGA-vlieger..Koning Lucas houdt de vlieger vast aan een zijde, en aan de andere kant houden ongeveer 25 Oerieboeries het metalen vliegertouw vast.." "WACHTEN !! ". roept Lucas " tot er een harde rukwind is"...Maar plotseling kan Lucas de MEGA-vlieger niet meer vasthouden. En vliegt de vlieger recht omhoog, steeds hoger en hoger..Alle Oerieboeries proberen het touw vast te houden, maar 1 voor 1 moeten ze het vliegertouw loslaten, de vlieger is veel te sterk. Maar een vlieger kan alleen vliegen als er iemand het touw vastheeft... Heel in de verte zien Kijzer Abel, Koning Lucas en alle andere Oerieboeries hoe de MEGA-vlieger neerstort..Dwars door het glazen dak van Svetlaan de gemene heks...

Ik denk zelf dat de MEGA-vlieger er nog steeds ligt..want niemand durfde hem op te gaan halen bij Svetlaan.

Verhaal 34 Boek 3 (Door Kamille en Yva)

Flapper de flapvogel.

Er was eens een dag en Xara hoorde een geluidje. En toen deed Xara haar paddenstoelen deurtje open en iedereen was aan het feesten met een kleurrijke vogel. Het vogeltje had rode, oranje en blauwe veren. De gnoompjes waren er ook en zorgden voor leuke feestverlichting! En toen kwamen mamadraak en babydraakje samen aangevlogen. En toen zei mamadraak: 'Papadraak is verloren in het silicanen doolhof! Al de snarfjes hebben de bordjes weer omgedraaid!' Het feest-vogeltje was nog maar een baby vogeltje en zei: 'Feet feew, feet feet'. Ik denk dat hij bedoelde dat het feest gewoon verder kon gaan zonder papadraak. Maar dat vonden Xara en Ariebarie geen goed idee. Ze sprongen op de rug van mama en babydraakje en samen vlogen ze naar het silicanen doolhof. Koning Robinio en de witte fee van het zuiden waren daar ook! Ze zagen dat papadraak inderdaad in het doolhof was. Hij was echt de weg kwijt. 'Ik kan niks toveren', zei Yvana de witte fee. 'Mijn magie is niet sterk genoeg om een grote papadraak tevoorschijn te halen'... En koning Robinio wist ook niet goed wat ze nu moeten doen. Maar Xara wist wel iets. Ze riep tegen babydraakje: 'Kom, vlieg boven het doolhof en ga boven papadraak vliegen.' En dat deed het babydraakje. Toen ze boven papadraak vlogen riep Xara: 'Papadraak! Je hebt vleugels! Je kan gewoon omhoog vliegen! Dan ben je niet meer verdwaald!' En dat vond iedereen een heel goed idee. Dat is waar ook... draken hebben vleugels en kunnen gewoon over het doolhof heen vliegen! Papadraak vloog omhoog en was weer vrij. 'En nu', zei Ariebarie, 'nu gaan we alle bordjes weer goed zetten zodat niemand meer verdwaalt.' Babydraakje, mamadraak en papadraak vlogen boven het doolhof en konden naar beneden roepen hoe het bordje moest komen te staan. 'Die moet naar links wijzen!' 'Deze moet naar rechts!' En op die manier wisten Xara en Ariebarie precies hoe het allemaal hoorde. Toen alle bordjes terug goed stonden, hopten Koning Robinio, Yvana de witte fee, Xara en Ariebarie allemaal op de ruggen van de draken. Met zijn allen vlogen ze terug naar oerieboerie dorp en gingen ze allemaal feesten met Flapper de Flapvogel! 'Grim Gram Dankje', zei Ariebarie tegen de draken. En Xara moest daar wel om lachen. Want Xara weet inmiddels dat de draken heel goed Nederlands kunnen!

Verhaal 35 Boek 3 (Door Yva)

Regenboog visjes kleuren.

Op een mooie middag gingen Xara en Sniffel samen kleuren. Ze zaten samen in het paddestoelenhuisje van Xara. Xara wist hoe leuk Sniffel het vond om te kleuren, en van Xara mocht ze alle kleuren van de regenboog kiezen! Ze tekenden samen visjes. In alle kleuren. Rood, oranje, geel, groen, visjes met strepen, visjes met bubbels en ook visjes met hartjes op de vinnen. De vriendinnetjes waren samen erg lang bezig en hadden het erg gezellig. Nu alle visjes op papier stonden en al het papier op was, kwam Ariebarie binnen. Hij had paddestoelen-burgers en aardbeien smoothies bij. Met zijn drietjes gingen ze even lunchen en toen kwam Xara met een leuk idee. Xara begon met vouwen. Ze vouwde 1 visjes tekening helemaal om tot het een bootje was. Ariebarie ging meteen meedoen, hij vouwde ook een paar vissen tekeningen om tot bootjes. Maar Sniffel vond dat erg moeilijk. Het lukte haar niet. 'Kijk', zei Xara, 'ik doe het voor'. En ze legde stap voor stap uit hoe het bootje gevouwen moest worden. Nu lukte het Sniffel wel. Toen ze alle vissen tekeningen tot bootjes omgetoverd hadden, liepen ze samen naar buiten. Daar bij de miranha-rivier lieten ze alle bootjes los op het water. Ze gingen allemaal een stukje met de wind mee varen! En toen gebeurde daar iets heel speciaals...

De visjes kwamen van het papier af en kwamen tot leven. De visjes gingen zwemmen en ze sprongen op en neer en alle kanten op. Ze waren zo blij in het water! En het papier? Sniffel haalde alle lege papier velletjes uit het water. 'Zo', zei ze, nu kunnen we opnieuw beginnen met tekenen, we hebben weer heel veel leeg papier! Dat vond Xara een grappig idee. 'Is goed', zei ze. 'Maar het papier is nu nat, dus we moeten het eerst laten drogen.' Samen legden ze alle natte velletjes op een paar grote rotsen met stenen er boven op zodat ze niet weg zouden waaien. Xara ging met Ariebarie spelletjes spelen in haar paddestoelen huisje. Sniffel ging even naar haar eigen huisje in het snarfen bos. En de volgende ochtend, kwam Sniffel weer vrolijk aangehuppeld. Ze huppelde vrolijk door het oerieboerie dorp helemaal naar Xara's huisje. Ze was deze keer niet alleen, maar ze had haar baby zusje ook meegenomen! Die zat op een soort slee die met een touwtje door Sniffel vooruit werd getrokken. 'Hallo Xara! Zullen we vandaag weer regenboogvisjes kleuren? Ik heb mijn baby zusje meegenomen, ik wil het haar heel graag laten zien!' 'Maar natuurlijk, wat een leuk idee!' zei Xara. En ze gingen met zijn drietjes meteen weer aan het werk. Maar... snarfjes blijven snarfjes, en over het algemeen zijn snarfjes altijd stout. Baby snarf is misschien helemaal niet zo lief als haar grote zus Sniffel. Of misschien komt het doordat ze nog maar een hele kleine baby is... Maar ze pakte een kleurtje en brak hem zomaar in 2 stukken. Die is nu kapot. 'Dat is niet erg', zei Xara. 'Ik ga binnenkort weer naar Kristelientje de wensvlinder, en daar ga ik heel veel nieuwe kleurtjes wensen.'

Verhaal 36 Boek 3 (Door Yva)

Glitters.

Deze ochtend werd Yvana de witte fee al heel vroeg wakker. Ze ging helemaal naar het hoge Noorden toe om een dagje door te brengen met Prinses Millie en Prins Samuel. De witte fee toverde eerst een vliegende koets: '**Hocus Pocus Poets, ik wil vandaag een vliegende koets!**' En PLOEF, daar stond de vliegende koets al klaar. Yvana de fee stapte in de koets en vloog daarmee helemaal naar het Hoge Noorden toe. Eenmaal aangekomen, waren Samuel en Millie erg blij! Niet alleen omdat Yvana de witte fee bij ze op bezoek kwam, maar ook omdat ze de vliegende koets geweldig vonden! 'Willen jullie graag een ritje maken?' En dat hoefde ze natuurlijk geen twee keer te vragen. Binnen 1 tel zaten de prins en de prinses er al in. Het deurtje ging sluiten, maar ojee...

De witte fee zat er nog niet in! Maar haar toverstokje lag nog wel in de koets...

De koets vloog omhoog. Hij vloog eerst een rondje, en toen heeeel ver naar links. Toen ging de koets een stukje naar beneden en met een salto heeeel ver naar rechts. Prinses Millie was een beetje bang. Maar Prins Samuel had een goed idee. Hij drukte op een paar knopjes en zei: 'Misschien is dit het juiste knopje om veilig terug op de grond te komen..' Hij probeerde nog een paar knopjes uit. Klik, Duw, en Kraaaaak... er werd een klein deurtje geopend aan de onderkant van de koets. Prinses Millie riep: 'Dat is niet het juiste knopje!!'

Maar toen liet de vliegende koets hoog in de lucht allemaal glittertjes vallen! En die glittertjes vielen helemaal naar beneden toe. En omdat het vandaag hard waaide, vlogen de glittertjes overal in heel sprookjesland! Prins Samuel drukte snel op nog een paar andere knopjes.

De vliegende koets ging rustiger vliegen en kwam weer veilig op de grond terecht. Gelukkig! Ze zijn veilig! 'Oh, ik was zo bang.' zei de witte fee van het Zuiden. 'Ik ben blij dat jullie weer veilig zijn! Zonder mijn toverstokje kon ik jullie niet terug op de grond toveren, maar zo te zien heeft Prins Samuel het heel goed opgelost.' En ze gaf de prins en de prinses een hele dikke knuffel. Prinses Millie keek om zich heen.. ze liet een grote glimlach zien en zei: 'Dankzij dit avontuur ligt nu heel sprookjesland vol glitters!'

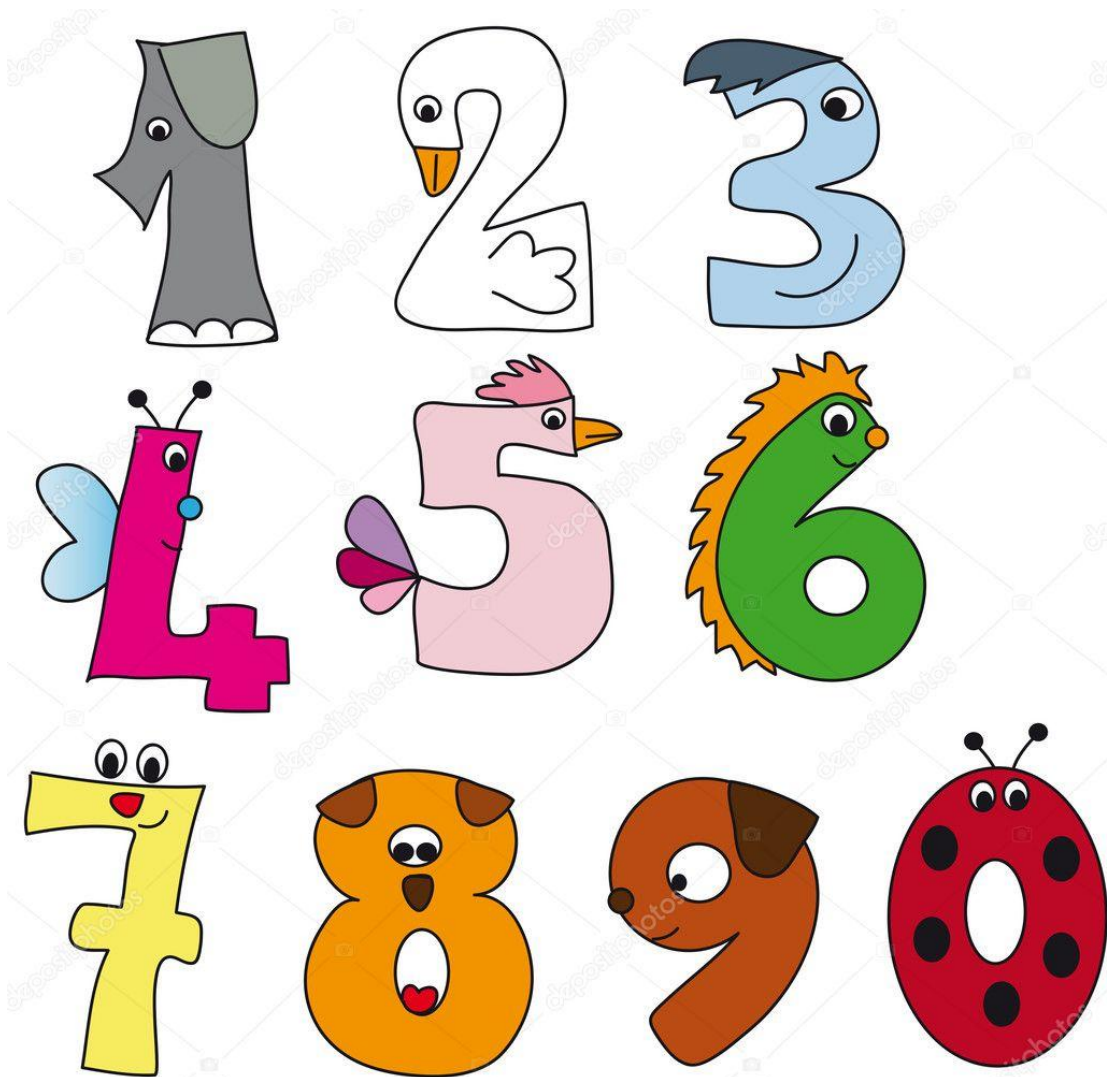

Verhaal 37 boek 3 (door opa)

Baaldag.

Xara dacht om even gezellig bij Ariebarie op visite te gaan, ze heeft zin om spelletjes te spelen. Maar wat is Ariebarie aan het doen? Die ligt lui op de bank te niksen. "Wat is er aan de hand?" vraagt Xara. " Ben je ziek?". Nee zegt Ariebarie . " Ik heb een baaldag, en heb nergens zin in".. Xara denkt even na en heeft de oplossing, ze vraagt aan Ariebarie..Hee Ariebarie wat is 1 baaldag en nog 1 baaldag? Arie denkt even na en zegt "2 baaldagen". en Nog 1 baaldag? Wat is dat? "Uhm..3 baaldagen" zegt Arie. "En 3 baaldagen en nog eens 3 baaldagen, hoeveel is dat?" Arie moet diep nadenken en zegt "6 baaldagen".. En zo is Xara de hele middag bezig met Ariebarie om sommetjes over baaldagen op te lossen..

Xara moet wel stilletjes van binnen lachen, want zonder dat Ariebarie het in de gaten heeft is hij op deze baaldag wel aan het leren rekenen.

Welke Cijfertjes staan hier?

Verhaal 38 boek 3 (door opa)

De verdwenen kookpot.

Papa-draak zit boven op zijn rots te kijken en wordt steeds bozer, Daar in de verte ziet hij de snarfen en die zijn al dagen ruzie aan het maken met een hoop kabaal. Niemand in het Sprookjesland kan slapen. "GRIM GRAM GROM" En nu is het genoeg denkt papa-draak..Hij spant zijn grote vleugels en vliegt direct naar het Snarfenbos..

De Snarfen zien Papa-draak al in de verte en vluchten alle kanten op..want alle snarfen zijn bang voor draken. Behalve Sniffel want zij is een vriend van papa-draak en wacht tot de draak geland is."Nou..Leg uit !!..GRIM GRAM GROM, Waarom is er zoveel kabaal hier?" Vraagt papa-draak aan Sniffel. En Sniffel verteld:" Het gebeurde een paar dagen geleden, het was Luie-snarf zijn beurt om paddenpap te maken in de grote kookpot. We hadden allemaal heel erge honger, maar toen luie-snarf wou gaan koken was de grote kookpot verdwenen..En luie-snarf is vervolgens naar de grote mensen wereld gegaan om in de vuilnisbakken op zoek te gaan naar frietjes..maar wij hadden dus niks te eten want de grote kookpot is nog steeds weg. En door de honger geven alle Snarfen elkaar de schuld. En niemand weet waar de grote kookpot is.". Papa-draak schud zijn hoofd en zegt:.."dat ga ik oplossen Sniffel, Ik ben zo terug, roep alle snarfen bij elkaar, ook luie-snarf , en ik beloof jullie niet op te eten".Na een paar uren is Papa-draak terug in het Snarfenbos, met op zijn rug Mimi de Fallstaf fee. Alle Snarfen schrikken een beetje want Mimi heeft een speciale toverstok, De Fallstaf-stok, Deze toverstok wijst altijd de boef aan. En Mimi vraagt: " Wie van jullie heeft de grote kookpot gestolen?...alle Snarfen wijzen naar elkaar, maar de fallstaf-stok begint langzaam te bewegen...en draait in rondjes..en wijst dan direct naar luie-snarf..."Leg uit"..Roept Mimi.. "Waar is de kookpot?". Luie-Snarf krijgt meteen een vuurrood snarfen gezicht,, "Sorry, Sorry". Roept luie-snarf."ik ben lui en had geen zin om paddenpap te koken, maar had zin in mensen frietjes, en heb toen de grote kookpot verstopt achter de oude eik."

Papa-draak zet Mimi de Fallstaf fee op zijn rug, en voordat hij wegvlieg zegt hij:" Als ik nog eens terug moet komen voor zoveel kabaal uit het Snarfenbos, dan eet ik jullie allemaal op."

Mimi de Fallstaf fee.

Verhaal 39 boek 3 (door opa)

Xara wil op vakantie.

"Kijk wat ik gevonden heb", roept Xara naar Ariebarie, "Het is een krantje uit de grote mensen wereld, met daarin vliegreizen en allemaal vere landen, mooie stranden en heel veel zon, "dat lijkt me zo leuk om eens mee te maken" Zegt Xara.. "Dat is een vakantie-krant". Zegt Ariebarie, "De grote mensen vinden het leuk om 1 of 2 keer per jaar naar zo een ver land te gaan, en vervolgens niks te doen, alleen maar om op het strand in de zon liggen, en eerlijk gezegd snap ik dat niet, want je kan overal in de zon liggen". Dat snapt Xara ook wel, maar de rest van de dag leest ze over alle vere reizen in het krantje...

Die avond ligt Ariebarie in zijn bedje te draaien, want hoe kan hij Xara helpen met haar droom van verre landen? Tot ongeveer kwart voor elf avonds ligt hij wakker, en ineens is er het perfecte idee ... Hij trekt vlug zijn kleertjes aan en sluipt naar de bakker, want die heeft een klein aanhangwagentje om paddenstoelen-taartjes rond te brengen, vlug hangt hij het aanhangwagentje achter zijn race-auto. En rijdt zo snel hij maar kan naar het palmbomenstrand, waar hij een paar palmbomen omhakt en in de aanhangwagen gooit, Vervolgens rijdt hij naar Kristelientje en vraagt haar om een klein zonnetje te wensen. Ook dat kleine zonnetje zet hij in het aanhangwagentje, Maar Ariebarie is het belangrijkste vergeten en rijdt weer helemaal naar het Palmbomen strand en schept zoveel mogelijk wit strand-zand in het aanhangwagentje..

Weer terug in zijn paddenstoelen-huisje knutselt ariebarie een houten vliegtuigje in elkaar.. En met al die spulletjes in de aanhanger gaat Ariebarie naar de waterval bij de miranja-rivier...

Die morgen wordt Xara wakker van geklop op haar deurtje..het Is Arie "Hee Ariebarie, wat kom je doen? Zegt ze . " Kom mee Xara ik heb een verrassing, maar wel je ogen dicht houden, want anders is de lol eraf". Xara stapt in de Race-auto, en samen met Ariebarie rijden ze wel 3 uur rondjes, Xara denkt dat ze heel ver weg zijn, Totdat Ariebarie stopt en zegt:" Nu mag je kijken Xara". Xara opent haar ogen...En wat ziet ze? Bij de waterval is een strandje gemaakt van wit zand er staat een klein zonnetje op een stok en overal lekkere luie strandstoelen, en zelfs een barretje met paddenstoelen-thee en een houten vliegtuigje...Xara kijkt helemaal blij.."En jij gaat vandaag vakantie vieren"zegt Ariebarie..

Dit had Xara natuurlijk nooit verwacht, en ze geniet de hele dag.

Houten Vliegtuigje.

Verhaal 40 Boek 3 (Door Yva)

Sssserpentina.

Op een dag had Kijzer Abel een goed idee. Hij ging naar Kristelientje de Wensvlinder en hij vertelde zijn rijmpje:

'Een heel snel karretje van een stalen baan..

Heel snel omhoog en heel snel omlaag, dus doe je gordels aan...

Het is heel gaaf als wij een achtbaan in de tuin hebben staan!'

En POEF, Kristelientjes vleugeltjes kleurden geel en oranje en daar ineens stond een heel mooi karretje. En daar lagen ook allemaal stalen stukjes rails. Maar die moesten eerst nog even in elkaar geknutseld worden, dus dat ging Kijzer Abel vandaag doen!

De volgende dag stond de grote achtbaan al helemaal klaar. De rails ging heel ver omhoog, en daarna met een diepe val heel ver naar beneden. En daarna in een bochtje weer een beetje omhoog. En weer omlaag. Nog een paar bochtjes, en dat was de rit van de achtbaan! Het eerste karretje stond klaar voor de test-rit. Kijzer Abel drukte op het knopje en het karretje vertrok. Toen het karretje helemaal boven in was, zag Prins Samuel hem in de verte vanuit zijn kasteel.

'Hee Millie, kijk daar!' riep hij. En Prinses Millie kwam eraan. Samen stonden ze naar het karretje van de achtbaan te kijken. 'Gaaaaaf!' riep de prinses. 'Ik weet niet wat dat is, maar we moeten er naartoe! Ik wil in dat karretje zitten!' Prins Samuel en Prinses Millie renden alle twee het kasteel uit en waren zelfs hun schoentjes vergeten aan te trekken.

Ze renden vol plezier helemaal door de blauwe bergen. En daar kregen ze blauwe voetjes.

Ze renden verder door het moddermoeras. En daar kregen ze bruine voetjes. In het moddermoeras zitten vaak snarfen. Maar de prins en de prinses gingen er zo ontzettend snel doorheen dat de gemene snarfen niet eens de tijd kregen om te kijken wie er zo snel door het moeras renden.

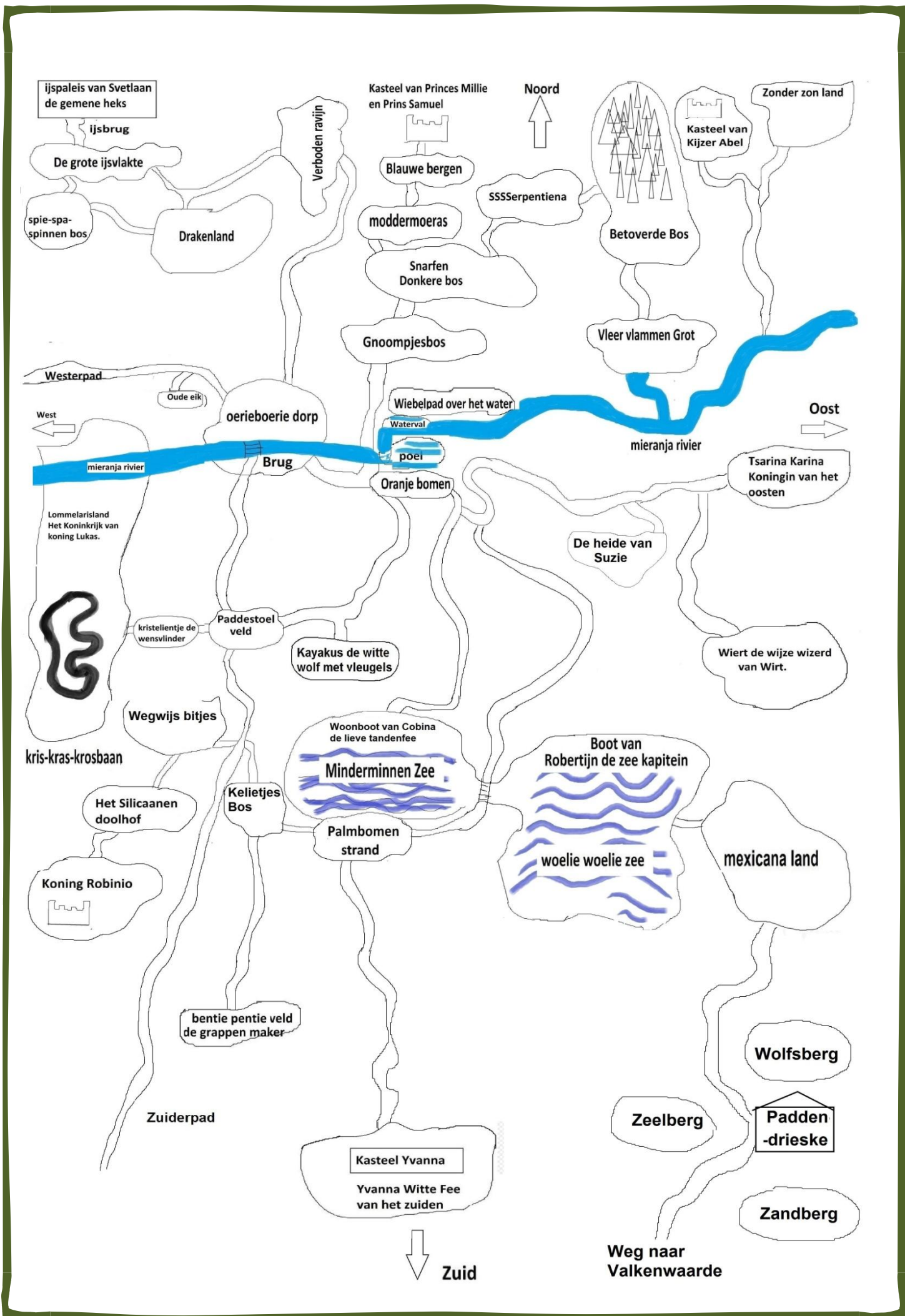
Ze renden door het Sssserpentina bos. En daar... kregen ze groene voetjes! Groen van het natte mos. En ze hoorden iets ritselen achter een struik. Samuel en Millie keken elkaar aan. Ze waren een beetje bang, want ze wisten wel dat er een gevaarlijke slang in dit bos woont. Maar gelukkig kwam daar opeens Yvana de witte fee tevoorschijn! 'Hallo kindjes! Ik dacht al dat jullie deze kant op gingen. Zijn jullie op weg naar de achtbaan van Kijzer Abel en Kristelientje?' Prinses Millie was erg blij dat het geen slang was, maar Yvana de witte fee! 'Ja', zei ze, 'wij willen heel graag in dat karretje zitten!' En de witte fee zei: 'Ik ook, ik ga met jullie mee!'

Met zijn drietjes liepen ze heel stilletjes verder door het Ssserpentina bos. Ze waren niet meer aan het rennen. Ze moesten heel stilletjes zijn zodat ze hopelijk de slang niet wakker zouden maken. Maar toen opeens: 'Sssssss Ssssssssssssssss... Wie is daar in mijn Bossssss?'

Prinses Millie keek op en zag twee hele scherpe tanden. De slang hing aan een boom en keek de prinses recht aan! 'Rennen!!' riep Millie. 'Die kant op!!' Yvana de witte fee was ook geschrokken. Maar Prins Samuel was niet bang. Hij sprak de slang aan: 'Ssserpentina, wij willen graag in dat karretje zitten'. En hij wees naar het karretje dat overal goed te zien was op zijn hoogste punt. Het werkte! Want Ssserpentina knikte tevreden naar prins Samuel. En ze zei: 'Ssssssuper gaaf'. Ze mochten alle drie verder gaan. Dus nu renden ze weer vrolijk door het bos.

Het bos van serpentina veranderde in het betoverde bos. Ze waren nu bijna bij de achtbaan van Kijzer Abel. Maar wat voor voetjes kregen ze in dit bos? Betoverde voetjes! Het bos voelde aan dat de fee, prins en prinses heel graag heel snel wilden zijn. Dus het bos zorgde ervoor dat alle voetjes 2x zo snel gingen! En toen ineens waren ze al bij het kasteel. Kristelientje stond ze al op te wachten. Ze had tijdens het rondvliegen al gezien dat er hele snelle kindjes door het bos renden. En ze zei met een glimlach: 'het karretje staat klaar.' Ze stapten in en Kijzer Abel drukte op het knopje. 'Zo', zei Yvana de witte fee... 'nu we in het karretje zitten, kunnen we even uitrusten.' Maar niet zo lang. Want het karretje was al helemaal boven in en.... toen gingen Prins Samuel, Prinses Millie en Yvana de witte fee alle drie kei hard gillen. Want het karretje ging wel erg snel omlaag. Maar het was leuk!! Zo leuk dat Millie en Samuel de hele dag opnieuw en opnieuw gingen.

copyright

Geschreven door de VVVVV. de Valkenswirtse vereniging van verhaaltjes verziners.

Kamille, Sam, Opa Abby, Christel, Yvonne, Robin, Annemijn, Suus.

Deel 3 druk 1 juli 2022

Oerieboeriedorp.

Voor de Kleintjes.

Elfjes op avontuur

Het verhaal over elfjes in de modder...

Er was eens een elfje en haar naam was **Milla**. Ze hield erg veel van haar vleugeltjes en ze vloog graag overal naartoe. Milla ging elke dag wel op een nieuw avontuur.

Milla had een broertje, hij was ook een elf en zijn naam was **Sammy**. Sammy was nergens bang voor en volgde Milla graag overal naartoe.

Wanneer Milla over de bomen vloog, vloog Sammy met haar mee. En wanneer Milla over de gevaarlijke rivier vloog, dan vloog Sammy achter haar aan.

Waar Milla was, daar was Sammy ook. Zo ging dat al jaren! Eerst vond Milla dat helemaal niet erg. Ze vond het zelfs wel leuk. Met Sammy in de buurt, was Milla nooit alleen. Maar, nu wil Milla soms graag eventjes alleen zijn. Sammy is een schatje van een elfje, maar hij is soms wel een beetje druk. Wanneer Sammy vliegt, flapperen zijn vleugeltjes zo wild en vliegt hij alle kanten op. En Milla houdt van rust. Dus soms wil Milla eventjes alleen zijn.

Maar hoe gaat ze dat tegen Sammy vertellen?

'Weet je wat', denk Milla. 'Ik ga me verstoppen! Wanneer Sammy niet weet waar ik ben, kan hij me ook niet volgen'.

Dus Milla vloog helemaal naar de paddenstoelen van het kabouterbos. En daar ging ze achter een paddenstoel zitten. Zou Sammy haar hier kunnen vinden?

En ja hoor... Zoem Zzzoem, Fladder de Pladder, Zzzzz... Daar was Sammy al!

Hij zei: 'Hi Milla, ik zag dat je deze kant op vloog!' En weg was de rust. Milla moest een ander plan bedenken.

'Kom', zei ze, 'we gaan samen vliegen. Waar wil je naartoe?' En Sammy zei: 'het maakt me niet uit, als ik maar bij jou ben'. En dat vond Milla toch wel erg speciaal.

En daar gingen ze. Zoemm, Zzzzoem, Fladder de Pladder, Zzzz... Milla en Sammy vlogen samen naar links en naar rechts en hoger naar boven toe. En nog hoger, en nog hoger...

En toen zag Milla vliegende kopjes. 'Kijk daar!' riep ze. 'Zie jij ze ook?' En Sammy zei: 'Ja, dit heb ik nog nooit gezien...'

Milla en Sammy vlogen dichterbij de kopjes toe. En ze gingen kijken wat het was.

'Ik kruip erin, en dan mag jij draaien!' riep Sammy. Dat vond Milla wel een grappig idee. Ze hadden zoveel plezier. 'Nu ik, nu ik!' riep Milla. En Sammy ging draaien. Milla werd een beetje duizelig, maar ze vonden het alle twee erg leuk. En ze lachten samen veel.

Maar toen kwam daar de wensvlinder aangevlogen. En de wensvlinder zei: 'Wie zit daar in mijn badje? Twee elfjes?'

'Ja, vlinder, wij zijn twee elfjes...'

En de wensvlinder zei: 'ik wilde net een modderbadje gaan maken. Modderbadjes zijn erg fijn. Na een modderbadje voel ik me helemaal tot rust. Maar dat kan nu niet, want nu zijn jullie hier.'

En dat gaf Milla een goed idee. Ze vroeg: 'Zouden wij ook in een modderbadje mogen?'

De wensvlinder glimlachte en zei: 'Ik ben een wensvlinder. Je kan alles wensen wat je wilt! Maar het moet wel een rijmpje zijn, anders werkt het niet.'

Dus Milla en Sammy gingen eventjes nadenken over een goed rijmpje.

Milla begon:

Een modderbad is nieuw

Dat hebben we nog nooit gedaan

En Sammy ging verder:

Dus zet de kraan maar aan!

En Milla ging verder:

Ik wens graag een modderbadje

Voor mij en ook voor Sammy

Want hij is echt een schatje!

En PLOEF. De wensvlinder toverde alle kopjes vol met modder! En toen zaten de vlinder en de elfjes alle drie in een modderbadje.

Het was fijn. Het was rustgevend. Maar het was ook erg leuk! Sammy maakte soms grappige grapjes en Milla en de wensvlinder lachten daar dan om.

Na het modderbadje waren ze helemaal vies. Ze zaten onder de modder! De modder plakte tussen hun vingertjes en tussen hun tenen.

Gelukkig begon het te regenen. De elfjes vlogen door de regen helemaal terug naar huis. Alle natte regendruppels maakten de elfjes weer helemaal *schoon*.

Milla vloog voorop en Sammy vloog haar achterna. En Milla zou niet liever willen. Zonder Sammy zou ze vandaag niet zoveel hebben gelachen. Ze hebben vandaag samen erg veel plezier gehad op hun nieuwe avontuur.

En deze avond?

Liggen Milla en Sammy in hun elfen bedjes, na te genieten van de modderbadjes.

Geschreven door Yva voor Kamille en Sam Blok.

Geschreven door Yva.

Teddy het hartjesbeestje.

Het verhaal over een piepklein magisch beestje...

Er was eens een beestje. Een piep klein beestje. Het beestje had vleugeltjes in de vorm van een hartje. Het was een hartjesbeestje! En zijn naam was Teddy. Teddy was zo klein dat hij makkelijk door sleutelgaatjes kon vliegen. En dat deed hij ook graag. Hij vloog overal naar binnen. Bij paddenstoelen huisjes, bij het paleis van de witte fee, maar ook bij de poort van het oude, donkere kasteel. Hij kwam overal!

Maar wat niemand wist, was dat Teddy een magisch beestje was. Hij kon namelijk toveren. Op deze mooie dag waren er twee kaboutermpjes met een bal aan het spelen. Ze waren aan het overgooien. Tot opeens de bal over het hek van het donkere kasteel vloog. Teddy zag dat gebeuren.

Het kasteel was al heel oud en er woonden spookjes in. Niemand durfde ooit dichterbij te komen. Niemand, behalve Teddy. Teddy was zo klein dat de spookjes hem nog nooit hebben gezien. Teddy durfde alles.

Maar de kaboutermpjes die nu de bal kwijt waren, waren een beetje bang van het kasteel en erg verdrietig dat de bal nu kwijt was. Nu konden ze niet meer spelen!

Teddy ging ze helpen.

Hij ging op de bal staan. En rolde de bal helemaal door de donkere bomen van de tuin van het kasteel. Hij rolde de bal naar de grote poort toe. En daar stonden de twee kaboutermpjes heel verdrietig te kijken.

Maar wat nu?

Teddy was veel te klein om de grote bal over zo een hoge poort te gooien. Hij had een beter idee. Hij kon natuurlijk wel heel goed toveren! Teddy keek naar de kaboutermpjes, en toen begonnen zijn vleugeltjes magisch licht te geven. Zijn vleugeltjes gloeiden mooi rood en oranje. En hij zei: 'Hocus Pocus Oort, de bal vliegt over de ... '

Maar Teddy kon de zin niet afmaken. Er kwam een spookje uit het donkere kasteel gevlogen!

De kaboutermpjes werden nog een beetje banger. Het spookje kwam deze kant op gevlogen. Maar hij was niet zo snel. Het was een heel traag spookje. Teddy begon opnieuw met de toverspreuk: 'Hocus Pocus Oort, de bal vliegt over de poort'. Maar ojee, hij was vergeten van de bal af te springen! Dus Teddy vloog met de bal mee, over de hoge poort. Het spookje was nu heel dichtbij.

Hij zag het hartjesbeestje en de twee kaboutertjes en hij zei: 'Wat leuk! Na 100 jaar krijgen we eindelijk iemand op bezoek!' Het spookje hield een gouden sleutel vast en deed daar de oude poort mee open.

'Kom binnen', zei het vrolijke spookje. 'We bakken samen een taart of spelen samen met de bal'. En dat klonk toch wel erg gezellig. Teddy, het piepkleine hartjesbeestje, de twee kaboutertjes en het vrolijke spookje hebben de hele middag samen veel plezier gehad.

En deze avond?

Liggen de kaboutertjes in hun paddenstoelen huisjes te slapen en dromen ze over lieve spookjes.

En Teddy?

Hij vliegt nog vrolijk rond in het oude kasteel met zijn vleugeltjes in de vorm van een hartje.

Harten beestje.